

XLIX. 6782—1274, (mense iulio), ind. II.

Monasterio traditur praedium S. Georgii.

† Το ἐκδοτήριον τῆς μοναχῆς Μάρθας τῆς Θρακῆσίνης καὶ τοῦ γαμβροῦ αὐτῆς καὶ τῆς θυγατρὸς χάριν τοῦ μετοχίου τοῦ εἰς τὰ Σκουρβοῦλλα ἁγίου Γεωργίου.†

† Ὁ δούλος τοῦ κραταίου καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀθέντου καὶ βασιλέως, Κωνσταντῖνος ὁ Δούκας ὁ Συναδηνός, οἰκεία χειρὶ προέταξα.

Σίγνον Μάρθας μοναχῆς	Σίγνον Ἄννης
τῆς Θρακῆ σίνης.	Ἄγγελίνης τῆς θυγατρὸς τοῦ Θρακῆσου †.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῆς κυρίως καὶ ἀληθῶς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοστέπων βασιλέων ἡμῶν, Μιχαὴλ μεγάλου βασιλέως καὶ αὐτοκράτορος Ῥωμαίων Κομνηνοῦ τοῦ Παλαιολόγου καὶ νέου Κωνσταντῖνου καὶ Θεοδώρας τῆς εὐσεβεστάτης ἀγούσσης καὶ τῶν περιπεσθέντων καὶ θεοστεφῶν υἱῶν, Ἀνδρονίκου τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως καὶ αὐτοκράτορος Ῥωμαίων Κομνηνοῦ τοῦ Παλαιολόγου καὶ Ἄννης τῆς εὐσεβεστάτης ἀγούσσης, ἡμεῖς οἱ ἄνωθεν τοῦ παρόντος ὕφους, ὁ μὲν αὐτοχείρως προτάξας, αἱ δὲ οἰκειοχείρως σιγνογραφῆσασαι τὸν τίμιον καὶ ζωποιοὺν σταυρὸν τὴν παροῦσαν ἐκδοτηριακὴν ἡμῶν ἔγγραφον τιθέμεθα καὶ ποιοῦμεν μετὰ ἀποχῆς καὶ ἀποτάξεως καθαρὰν, ἀληθῆ, βεβαίαν, ἀποθελῆ, ἀμετάτρεπτον, ἀναλλοίωτον καὶ κατὰ παντὸς τρόπου καὶ καθόλου ἐκδοτήριον καὶ τελείαν ἀπεντεῦθεν ἤδη σωματικῆν τοῦ κατωτέρω δηλωθησομένου πράγματος τῆς μονῆς ἡμῶν τῆς ἐκ γονικῆς κληρονομίας περιελθούσης ἡμῖν μετὰ παντός δικαίου καὶ προνομίου αὐτῆς, ἐκουσίᾳ δὲ τῇ γνώμῃ καὶ αὐτοπροαιρέτῃ βουλῇ καὶ θελήσει, καὶ οὐκ ἐκ τινος ἀνάγκης ἢ βίας ἢ δυναστείας ἢ περιεργίας ἢ ῥαδιουργίας ἢ χλεύης ἢ ἐτέρας ὁποιασοῦν ἐπιφόγου αἰτίας τῆς τῶν νόμων ἀποτρεπομένης, χωρὶς δὲ τῆς οἰασοῦν περινόσας καὶ δολιότητος, μετὰ δὲ πλείστης ἡμῶν τῆς προθυμίας καὶ μεγίστης ἀποδοχῆς καὶ ὀλοφύχου προθέσεως καὶ μετὰ καθολικοῦ καὶ νομίμου δεφενσίωνος

καὶ μεμεριμνημένον σκοποῦ καὶ σκέψεως ἠκριβωμένης, τῆς μηδέποτε καιρῶ ἢ χρόνῳ παρασαλευθῆναι ὑφειλοῦσθαι, οὐ παρ' ἡμῶν αὐτῶν τῶν ἐκδιδομένων ταύτην, οὐ παρ' ἑτέρου συγγενικοῦ προσώπου ἢ καὶ ἠλλοτριωμένου, ἀλλὰ πᾶσαν λαχὺν τὴν ἐκ τῶν φιλευσεβῶν νόμων ὑφειλοῦσαν ἔχειν ἐς αἰεὶ· καὶ γὰρ ἐπειδὴ ἐκ τῶν καλῶς κειμένων θείων νόμων ἀδεια καὶ ἐξουσία δεδωρηται εἰς τὸ τὰ οἰκεία πράγματα, οἷς ἂν ἐθέλειεν, ἀποποιεῖσθαι καὶ ὃν ἂν θέλῃ τρόπον, κατὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς οἱ ἄνωθεν τοῦ παρόντος ἐκδοτηριακοῦ ἐγγράφου, ὁ μὲν προτάξας, αἱ δὲ σιγνογραφήσασαι, μὴ δυνάμενοι διενεργεῖν τὰ τῆς μονῆς ἡμῶν τοῦ ἐν ἀγίοις μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου τῆς καὶ οὕτω πως ἐγγχωρίως καλουμένης τὰ Σκουροβούλλα, ὡς (τῆς) μονῆς ὃν τὸ τοιοῦτον πρᾶγμα καὶ ὡς τῷ θεῷ ἐξ ἀνεκαθεν δεδομένου καὶ πρὸς κριματισμὸν δικαιοτάτου ἑαυτοῦ καθυποβάλλοντες καὶ θεήλατον ὀργισμὸν περισυμπτόντες δι' αὐτοῦ, πλείονως δὲ δεδιότες, μὴ πως συμμετάσχωμεν καὶ ἡμεῖς τῶν ἐκφωνηθέντων θείων ῥημάτων παρὰ τοῦ πρωτοκορυφαίου ἐν ἀποστόλοις Πέτρου ἐπὶ τε τῷ Ἀνανίᾳ καὶ τῇ Σαπφείρᾳ, ἐκδιδῶμεν τῇ εἰρημένῃ ἡμῶν μονῇ ἐπὶ τῇ σεβασμιωτάτῃ καὶ βασιλικῇ μονῇ τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος ἡμῶν τῆς Λεμβιωτίσσης καὶ τῷ καθηγουμενεῦντι ταύτῃ, θειοτάτῃ ἱερομονάχῳ κυρῷ Ἰωάννῃ, καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὴν ἅπασιν ὀσιωτάτοις, μεθ' ὧν κέκτηται πραγμάτων, ὁποιῶν καὶ ὄσων ὄντων τῶν ἔκκαλαι προσσνεχθέντων καὶ προσκυρωθέντων· ταύτῃ χωραφιαίων τοπίων, ἀμπελώνων, ἐλαϊκῶν δένδρων καὶ ἀλλοίων, ὡσπερὶ καὶ περιορίζονται. ἄρχονται τοίνυν ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν Νέαν κρηνοῦ, καταβαίνουσι τὸν ἐκεῖσε ῥόακα, ζητοῦσι κάτωθεν τὸν μέγαν πηγῶν, εἰσέρχονται τὴν τῆς πανηγύρεως τοῦ ἀγίου Παντελεήμονος λεωφόρον ὁδὸν τὴν διακειμένην ἄνωθεν τῆς λίμνης, ἀπέρχονται δ' ἐκ βορείου μέρους τὴν τῆς δηλωθείσης πανηγύρεως ἀγορὰν, ἄπερ καὶ ἀποκαταντῶσιν εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ Νομφαίου κατερχομένην ὁδὸν, καὶ ἀκουμβίζουσι πρὸς τὴν Χασκαυτὴν, ἀπὸ ταύτης ἀνέρχονται μέρος ἀνατολικώτερον καὶ ὑπάγουσι τὴν μεσαίαν καχληκίαν καὶ ἀποκαταντῶσιν εἰς τὴν τοῦ Οὐββου ῥάχιν, ἤγουν τοῦ ἀγίου Ἥλιου, κλείουσι τὰ εἴσωθεν τοῦ τοιοῦτου Οὐββου καὶ φθάνουσι ἕως ταυτησὶ τῆς μονῆς τοῦ ἀγίου Γεωργίου. ἐκ νοτίου μέρους ἀπέρχονται εἰς τὸν Πιτυρᾶν καὶ ἀκουμβίζουσι εἰς τὸν προρρηθέντα κρημὸν τῆς Νέας, ἐνθα καὶ ἤρξαντο. ἀμέλει καὶ διὰ τοῦ ἐκδοτηριακοῦ ἡμῶν γράμματος

ἀναλαβόντες τὴν τε μονὴν καὶ τὰ προσόντα ταύτην πράγματα, καθώσπερ παρεδηλώσαμεν· ὀφείλουσι δεσπόζεσθαι παρὰ τῆς προαναπεφωνημένης σεβασμιωτάτης βασιλικῆς μονῆς καὶ τῶν ὑπ' αὐτὴν πανοσίων μοναχῶν ἐκ τοῦ παρόντος ἐπὶ τελείᾳ καὶ ἀναφαιρέτῳ δεσποτεῖᾳ καὶ κοριότητι εἰς τοὺς ἐξῆς, ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς αἰῶνας ἀπαρσπάστως, ἀδιασίστως, ἀνενοχλήτως, ἀνεγκλήτως καὶ ἀνεπιφωνήτως, δι' ἧς καὶ ἐπεδόθησαν χάριν αὐτῆς. ὁ δὲ πρὸς ἀναίρεσιν βουλευθῆ τοῦ παρόντος ἡμῶν ἐκδοτηρίου ἐγγράφου καὶ τὴν μονὴν ταύτην θελήσειεν ἀποσπασασθαι, ἀφ' ἧς ἐξέδοτο παρ' ἡμῶν, ὁ τοιοῦτος, ὅποιος ἂν καὶ εἶεν, κληρονόμος γένοιτο ταῖς ἀραῖς τῶν τριακοσίων δεκαοκτῶ θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ ἡ μερίς αὐτοῦ μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα καὶ μετὰ τῶν εἰπόντων· ἄρον, ἄρον, σταύρωσον τὸν τοῦ θεοῦ υἱόν. ἐπὶ τούτῳ καὶ τὴν παροῦσαν ἐκδοτηριακὴν ἡμῶν ἐγγραφὴν πεποιθήκαμεν, ἥτις καὶ δι' ἀσφάλειαν πιστωθήσεται παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου, τοῦ μητροπολίτου Σμύρνης Ὀπισθεν, παρὰ δὲ τῶν ἐκκρίτων κληρικῶν τῆς αὐτῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως κάτωθεν. ἐγγραφὴ δὲ ἡ παροῦσα ἐκδοτηριακὴ ἐγγραφὸς παρ' ἐμοῦ τοῦ σακελλίου τῆς αὐτῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως, Ἀλεξίου τοῦ Μαρούλλη. τϜ ςϜ π' δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ δευτέρῳ ἰνδ. Ϛ.

† Ὁ χαρτοφύλαξ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Στέφανος ὁ Καθαρός, καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ὑπέγραφα Ϛ. † Ὁ ἀχρεῖος ἐν ἱερεῦσι καὶ οἰκονόμος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Δαοῖδ ὁ Ἀληθινός, τὴν παροῦσαν ἐκδοσὶν τῶν ὑποστατικῶν πραγμάτων τῆς μονῆς τοῦ ἀγίου Γεωργίου μαρτυρῶν ὑπέγραφα Ϛ. † Ὁ μέγας σακελλάριος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Γεώργιος ὁ Καθαρός, τὴν παροῦσαν ἐκδοσὶν καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ὑπέγραφα Ϛ. † Ὁ μέγας σκευοφύλαξ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Κωνσταντῖνος ὁ Σταφήδακας, τὴν παροῦσαν, ἐκδοσὶν καὶ αὐτὸς ὑπέγραφα Ϛ. † Ὁ πρωτέκδικος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Κωνσταντῖνος ὁ Μακρηνός, τὴν παροῦσαν ἐκδοσὶν καὶ αὐτὸς ὑπέγραφα Ϛ. † Ὁ πρωτονοτάριος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης,

Γεώργιος ὁ Χρυσοβέργης, καὶ αὐτὸς ὑπέγραφα τ.
 † Ὁ κανοστρίσιος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως
 Σμύρνης, Δωρόθεος, καὶ αὐτὸς ὑπέγραφα τ. † Ὁ
 πρωτοπαπᾶς τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρ-
 νης, Μιχαὴλ ὁ Βαρυπάτης, καὶ αὐτὸς ὑπέγραφα τ.
 † Ὁ λογοθέτης τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρ-
 νης, Μιχαὴλ ὁ Δαπαρθᾶς, καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ὑπέ-
 γραφα τ. † Ὁ ἀρχων τῶν ἐκκλησιῶν τῆς αὐτῆς
 ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Ἰσιδωρος ὁ Φα-
 λάγγουλας, καὶ αὐτὸς ὑπέγραφα τ.

Σίγνον Λεόντος τοῦ Τζουρο ῶμη.	Σίγνον Καλλινίκου μοναχοῦ τ οῦ Σκουλλάτου.	Σίγνον Ἰωάννου τοῦ Κοντο πούλου.
Σίγνον Νικήτα τοῦ Ἰωσήπ που.	Σίγνον Μιχαὴλ τοῦ Ληστοῦ.	Σίγνον Γεωργίου τοῦ Με λασοῦτου.
Σίγνον Νικήτα τοῦ Φιλάγγου.		

† Ὁ σακελλίος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως
 Σμύρνης καὶ ταβουλλάριος, Ἀλέξιος ὁ Μαρούλ-
 λης, τὴν παροῦσαν ἐκδοτηριακὴν ἔγγραφον κατὰ
 θέλησιν τῶν ἐκδεδωκότων τῇ διαληφθείσῃ μονῇ
 μετὰ τῶν πραγμάτων αὐτῆς γράφας καὶ μαρτυρῶν
 ὑπέγραφα τ.

† Εἶχε δὲ καὶ ὑπισθεν σεσημειωμένον οὕτως· τὸ παρὸν
 ἐκδοτήριον ἔγγραφον προκομισθὲν τῇ ἡμῶν με-
 τριότητι παρὰ τῶν ἐκτὸς ἐκθεμένων, ὡς καὶ κατὰ
 θέλησιν τῆς ἡμῶν μετριότητος γεγονὸς ἐπεγράφη
 καὶ παρ' αὐτῆς βεβαιώσεως ἕνεκα. μηνὶ ἰουλίῳ
 ἔνδ. β' †.

† Ὁ μητροπολίτης Σμύρνης καὶ ὑπέρτιμος Ἰω-
 ἀννης †.

† Εἶχε καὶ ἀπὸ τοῦ ἐτέρου μέρους καὶ εἰς τὴν κόλλησιν διὰ
 τοῦ σακελλίου τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρ-
 νης, Ἀλεξίου τοῦ Μαρούλλη †.

L. 6782—1274, mense iulio, ind. II.

Ioannes, metropolita Smyrnae, donationem praedii S. Georgii confirmat.

† Τὸ ἐκδοτήριον ἔγγραφον, ὅπερ ἐγγράφει ἐν παρούσῃ βασιλικῇ μονῇ τῶν Λέμβων παρὰ τοῦ μητροπολίτου Σμύρνης, ὡς εἰς μετόχιον παραδοθεὶς αὐτῇ ἑναῶς καὶ τὰ πράγματα τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ εἰς τὰ Σκουρβουλλά †.

† Ἡ ὑπὸ τὴν ὄψ' ἡμᾶς ἐπαρχίαν ἀνατεθειμένη σεβασμία μονὴ τοῦ ἐν ἁγίοις μεγαλομάρτυρος καὶ τροπαιοφόρου Γεωργίου, ἣ καὶ ἐγγωρλίως πῶς καλουμένη τὰ Σκουρβουλλά, καὶ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς Μανταίας διακειμένη ἔφθη μὲν ὑποπεσεῖν ἀπορία καὶ κενοτομία διὰ πολλῶν ὅσα τὰ τοῦ κόσμου ῥᾶστα καὶ ἀσύστατα, κἀντεῦθεν ἐκ ταύτης καὶ ἀφανισμῶ περικεπτωκέναι συμβαίνει τελειῶ· ἡ δὲ γε αἰτία, ὡς φέρε εἰπεῖν ἀπὸ τῶν κατὰ καιροὺς ἀφελῶς προϊσταμένων, ἐν τῷ αὐτῇ μονῇ καθυπεβλήθη· τὰ τοιαῦτα ἢ μετριότης ἡμῶν τεθεωμένη καὶ δεινῶς ἐκ τούτων πιεζομένη καὶ παθαινομένη καὶ ἐκ μέσης ὁ φασὶ καρδίας τιτρωσκομένη καὶ θακνομένη, οὐ μὲν οὖν δι' ἑτέραν ἀπώλειαν καὶ στενοχωρίαν, ἀλλ' ἐπὶ πλεόν, ὡς τοὺς θεοκραταίο(τά)ους καὶ θεοπροβλήτους ἁγίους ἡμῶν αὐθέντας καὶ βασιλεῖς ἐστερηθῆναι τὴν ἐπωφειλομένην διηνεκῶς εἰς αὐτοὺς πᾶσι χριστωνύμοις εὐχὴν, ἀπὸ δὲ τῆς μονῆς ταυτησὶν καθύλου ἐστερημένους, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ θεοκυβέρνητον τούτων στρατόπεδον, ἀμέλει καὶ κατὰ σκοπὸν κρείττονα τὰ περὶ τῆς ἀναγωγῆς τῆς μονῆς ταύτης θεμένη ἢ μετριότης ἡμῶν, οὐκ ἐφοράσατο μείζοναι ἢ τὸ ἀποδοῦναι ταύτῃ ὡς εἰς μετόχιον ἐπὶ τῇ σεβασμιωτάτῃ βασιλικῇ μονῇ τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς οὕτω πῶς ὀνομαζομένης Λεμβιωτίσσης καὶ πρὸς τὸν καθηγουμενεύοντα ταύτην θειότατον ἱερομόναχον, κθρ Ἰωάννην, ἀλλὰ δὴ καὶ πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτὴν ὀσιωτάτους μονάζοντας· ἔγνω γὰρ ἡ μετριότης ἡμῶν τετυχηκέναι τὴν εἰρημένην μονὴν ἐξ αὐτῶν προκοπῆς ἢ πλειστης καὶ βελτιώσεως. διὰ τοι τοῦτο καὶ ἀποδίδωσι ταύτῃ τῇ μονῇ μεθ' ὧν ἀνέκαθεν ἔχει χωραφιαίων τοπίων, ἀμπελώνων, ἐλαϊκῶν δένδρων, θρυῶν καὶ λοιπῶν εἰδῶν, ὡσπερὶ καὶ περιορίζεται, ἦτοι τὰ ἀπὸ τῆς λεωφόρου ὁδοῦ τῆς πανηγύρεως τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος

Παντελεήμονος ἀνωθεν διακείμενα, οἷα καὶ ὅσα εἰσί, μετὰ καὶ τῶν
 ἔκπαλαι διαφερόντων ταύτῃ τῇ μονῇ δρυῶν καὶ τῶν νεωστὶ προσκο-
 ρωθέντων καὶ τῶν ἀλλοτρόπως προσενσχθέντων ἀλλοίων πραγμάτων,
 καθὼς περ ἀριθλοτέρως παρίστησιν ὁ πρὸς αὐτοὺς γεγονὼς ἔγγραφος
 χάρτης τῶν κητορευόντων τῇ τριαυτέῃ μονῇ μετὰ καὶ τῶν ὑπὸ τὸν
 θεῖον τουτογι ναὸν ἐμπεριελθέντων βιβλίων καὶ ἱερῶν ὁμοίων καὶ
 ὄντων· ἠφείλουσι δὲ ὁ τε τιμιώτατος καθηγούμενος καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν
 ὀσιώτατοι μοναχοὶ κεκτησθαι ἐπὶ ταύτῃ τῇ μονῇ ἱερομόναχον ἕνα
 ἀναπόσπαστον, ὡς ἂν ἀδιαλείπτως καὶ διηνεκῶς τῆς προσηκούσης τῆ
 αὐτῆς θεῆς τεμένει ψαλμωδίας καὶ λυχνοκαίας περιποιῆται καὶ ἐν
 ταῖς ἑσθιναῖς καὶ ἐσπεριναῖς αὐτοῦ ἀγισταῖς καὶ λοιπαῖς λειτουρ-
 γίαις ὑπερεδχεται ὁλοσχερῶς τῶν θεοπροβλήτων καὶ οὐρανοφρόνων
 ἀγίων ἡμῶν ἀδθεντῶν καὶ αὐτοκρατόρων καὶ τοῦ θεοφρουρήτου αὐ-
 τῶν στρατεύματος ποιούμενον, ὡς εἰκός, μνείαν καὶ ὑπὲρ τῆς ἡμῶν
 μετριότητος καὶ παντός τοῦ χριστωνόμου πληρώματος, ἔνθεν τοι καὶ
 οὐχ ἔξει ἀδείας τις παρενοχλῆσαι ἢ παρεμποδίσαι ἢ καὶ ἐς ὕστερόν
 ποτε θορυβῶσαι καὶ ἀναχαιτίσαι τοὺς εἰρημένους μοναχοὺς, ἵνα μή-
 πως ὁ πειραθεὶς δι' ὄχλου ποιῆσαι τοὺς τοιούτους, ὁποῖος ἂν καὶ
 εἶεν, τῆ παρὰ τοῦ θεοῦ ἀπόκτιψ κατακρίματι ἐπισπάσῃται καὶ ταῖς
 ἀραῖς τῶν τριακοσίων δεκαοκτῶ θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ
 ὑπεύθυνος γένοιτο σὺν τῆ ἡμετέρῃ ἀφορισμῶ καὶ τῇ κατάρα· οἱ δὲ
 γε μεθ' ἡμᾶς ἀγιώτατοι ἀρχιερεῖς οἱ καὶ τὸν θεῖον τουτογι θρόνον
 διαδεξόμενοι τὴν παροῦσαν σιγιλλιώδη γραφὴν τῆς ἡμῶν μετριότητος
 ἐντυχόντες ἀκράδαντον διατηρεῖτωσαν καὶ ἀπαρασάλευτον, ὡς τὴν
 μονὴν ἀνορῶντες εἰς μείζονα προκοπὴν καὶ ἐπίδοσιν καὶ ἀβέησιν κρείτ-
 τονα προβιβασθησομένην, ἣν καὶ τὸ πάγιον καὶ ἀπερικλόνητον ἐπικυ-
 ρωσάτωσαν, ὅπως ἂν καὶ τὰ παρ' ἐκείνων ἐκδιδόμενα καὶ γινόμενα τὸ
 στέργον καὶ ἐνεργαῶν λήψωνται. εἰ γὰρ φανεῖεν οἱ ταιοῦτοι ἀθετοῦντες
 τὰ ἡμέτερα πάντως, ὅτι καὶ τὰ ἐκείνων ἕτεροι, ἐπὶ τούτῳ καὶ γὰρ τὴν
 παροῦσαν σιγιλλιώδη γραφὴν ἐκθέμενοι καὶ πεποιηκότες χάριν τῆς
 διελημένης μονῆς τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ εἰς τὰ
 Σκουρβουλλά καὶ πάντων τῶν προσόντων αὐτῇ πραγμάτων, ὡς περ
 ἀνόπιν ἐδηλοποιήσαμεν, ἦν περ καὶ ἐδεδώκειμεν τῇ διαληφθείσῃ σε-
 βασμιωτάτῃ βασιλικῇ μονῇ τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Λεμ-
 βωτίσσης δι' οἰκείαν ἀσφάλειαν καὶ ἀναφαίρετον δεσπασθεῖαν καὶ κο-

ριότητα τῶν ἐφεξῆς γενησομένων ἐτῶν ἐβδοματικῶν. μηνὶ Ἰουλίῳ
 ἰνδ. β'.

† Ὁ μητροπολίτης Σμύρνης καὶ ὑπέρτιμος
 Ἰωάννης †.

Εἶχε καὶ ἀπρωρημένην μολιβδίνην βούλλαν γράφουσαν ταῦτα·
 κόρου γραφᾶς μοι Φωκᾶ χαριωνόμου, πρόεδρε Σμύρνης, μήτερ τοῦ
 λόγου, κόρη †. † Ἐσαύτως εἶχε καὶ ὀπισθεν ὡς ἔθος καὶ διὰ τὸ
 ἀμφίβολου τῆς κολλήσεως τοῦ χάρτου διὰ τοῦ σακελλίου τῆς ἀγιο-
 τάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Ἀλεξίου τοῦ Μαρούλλη †.

LI. 6790—1281, mense septembri, ind. X.

Testamentum monachas Marthas Thracensis.

† Τὸ διαθηκῶν γράμμα τῆς μοναχῆς Μάρθας
 τῆς Θρακησίνης †.

Σίγνον|Μάρθας

Σίγνον|Ἄννης

μοναχῆς τῆς Θρακησίνης.

Ἀγγελίνης|τῆς θυγατρὸς αὐτῆς †.

† Ἐπεὶπερ τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει καὶ οὐσίᾳ ἀπαραιτήτως ἐνεδρεῦει
 καὶ σονεξακολουθεῖ ὁ θάνατος, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ τοῦτον παραδραμεῖν
 δυνατός· κατατὴν ἐξενεχθεῖσαν ἐπὶ πρωτοπλάστῳ ἀπόφασιν· ὅτι
 γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ, καὶ ἐν ἑτέρῳ λόγῳ τοὺς ἅπασι ἀπὸ γῆς
 πλασθέντας καὶ εἰς γῆν ἐπανάγεσθαι, διὰ τοῦτο καὶ γὰρ, Μάρθα
 μοναχὴ ἢ Θρακησίνα, νόσῳ δεινῇ περιπεσοῦσα καὶ τὸ ἀπαραίτητον
 τοῦδε τοῦ βίου ἐμπερομένη, μὴ πως καὶ ἐπ' ἐμοὶ ὡς ἐπὶ πολλοῖς ὁ
 θάνατος ἐπισταίη. διὸ καὶ λογισαμένη τοῦ φανερώς διατάξασθαι ἔρ-
 χομαι εἰς τὴν παρακειμένην λέξιν οὕτως· ἐπαφίημι πᾶσι χριστιανοῖς
 καὶ φίλοις τῆν ἐκ θεοῦ καὶ πλάστου πάντων συγχώρησιν, ἔπειτα
 παρακατιῶν διατάσσομαι· ἐπαφίημι εἰς τὴν σεβασμίαν μονὴν καὶ
 ἁγίαν βασιλικὴν τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης, ἔνθα
 μέλλει τεθῆναι τὸ σῶμά μου, μετὰ βουλῆς καὶ [θε]λήσεως καὶ καθαρᾶς
 προαιρέσεως τῆς περιποθῆτου μου θυγατρὸς, κυρᾶς Ἄννης τῆς Ἀγ-
 γελίνης, ὑπὲρ φυγικῆς ἡμῶν ἕνεκα σωτηρίας τὸ χωράφιον τὸ πλησίον
 τοῦ τιμίου Προδρόμου, ὅλον καὶ ὅσον ἔστί, μετὰ καὶ τῶν ἐκεῖσε ἰστα-
 μένων δρυῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ μετὰ τῶν ἑτέρων δρυῶν τῶν ἰσταμένων

ἐντὸς τοῦ χωραφίου τοῦ Πετριτζη ὕδων καὶ οἴων ἕντων καὶ τῶν ἐτέρων τεσσάρων ὁρῶν τῶν ἐντὸς τοῦ χωραφίου τοῦ Βρανᾶ μετὰ καὶ τοῦ ἀρδευτικοῦ αὐτῶν ὕδατος πλησιάζοντός τοῦ τοιοῦτου χωραφίου ἀπὸ μέρους νοτίου τοῦ χωραφίου τοῦ Πετριτζη. ὡσαύτως ἐπαφίημι πλησίον τῶν δικαίων τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ἤγουν ἀπὸ τῆς στήλλης τῆς μονῆς τοῦ Στόλου, καὶ ὑπάγει πρὸς νότιον μέρος, ὕπερ καὶ ἐστηλώθη παρὰ τῶν κάτωθεν μαρτύρων κατ' ἰσότητα καὶ ἀκουμβίζει μέχρι καὶ τῶν κοκκίνων κρημνῶν καὶ περικλείει ἕσωθεν τούτου, οἷα καὶ ὅσα εἰσὶ δένδρα, ἵνα δὲ νέμηται ἡ τοιαύτη μονὴ καὶ εἰς τὴν λίμνην ὑπὲρ ἀρδεύσεως τῶν ζώων αὐτῆς· τὸ δὲ χωράφιον, εἰς ὃ ἴστανται οἱ ὄρυες, ἐστὶ τοῦ Βρανᾶ, καὶ ἀνε' αὐτοῦ ἐπαράτω ὁ Κομνηνός τὸ ἡμέτερον ἀντίμοιρον τὸ πλησίον αὐτοῦ. ἐπαφίημι ταῦτα εἰς τὴν σεβασμίαν καὶ ἁγίαν βασιλικὴν μονὴν, ὅπως ἔχη ταύτην καὶ νέμηται, καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς πᾶσαν καὶ παντοίαν ἀποφέρηται πρόσσοδον εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηνεχείς χρόνους. ὅστις γοῦν τῶν προσηγῶν ἡμῶν ἢ ἀλλοτρῶν βουληθῆ ἀνατρέφαι ἢ ἀθετῆσαι τὰ καλῶς καὶ φανερώς ἡμῖν διατεταγμένα, οὐ μόνον οὐ μὴ εἰσακούεται, ἐφ' οἷς ἂν ἔχη εὐρεθῆναι λέγειν, ἀλλ' ἔξει καὶ τὰς ἀρὰς τῶν τριακοσίων δεκαοκτῶ θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα, καὶ λόγου ὑπέξει μετὰ τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς ἐν τῷ φοβερῷ βήματι τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. μ η ν ι σ ε π τ ε μ β ρ ι φ ι ν δ . ε ' ε τ ο υ ς , ς φ λ ' † .

Σίγνον Κωνσταντίνου	Σίγνον Κωνσταντίνου	Σίγνον Γεωργίου
τοῦ Δριμῆ.	τοῦ Πατζοῦ.	τοῦ Δρο υγγάρη.

† Θεόδωρος ὁ Γορδάτος, ὁ καὶ ἀνεψιός τοῦ Θρακησίνου καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ὑπέγραφα †. † Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ νομικός, Κωνσταντῖνος ὁ Ἀλέξανδρος, μαρτυρῶν σὺν πᾶσι καὶ γράφας ὑπέγραφα †.

† Ὁ πριμμικῆριος τῶν ταβουλλαρίων τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Σμόρνης καὶ ἐνορίας Μαγταίας, Νικόλαος ὁ Φιλοκουνηγέτης, παρὼν ἐπὶ τῇ παρούσῃ διαθήκῃ καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν καὶ γράφας ὑπέγραφα †.

LII. 6793—1285, mense iunio, ind. XIII.

Theodorus Comnenus Branas monasterio olivas donat.

† Τὸ διαθηκῶν γράμμα τοῦ Βρανᾶ ἐκείνου
 κοροῦ Θεοδώρου †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀ-
 θέντου καὶ βασιλέως Θεόδωρος ὁ Βρανᾶς †.

Σίγνον|Μαρίας Κομνηνῆς

τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ τῆς Βραναίνης.

† Ἐπειπερ τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει καὶ οὐσίᾳ ἀπαραιτήτως ἐνε-
 δρεῖ καὶ συνακαλουθεῖ ὁ θάνατος, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ τοῦτον παρα-
 δραμεῖν δυνησόμενος, κατὰ τὴν ἐξενεγχθεῖσαν τῷ πρωτοπλάστῳ ἀπό-
 φασιν τὸ γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ, καὶ ἐν ἑτέρῳ λόγῳ τοὺς ἀπαῖ
 ἀπὸ γῆς πλασθέντας, καὶ εἰς γῆν ἐπανάγεσθαι· διὰ τοι τοῦτο κάτῳ,
 Θεόδωρος Κομνηνὸς ὁ Βρανᾶς, νόσφ δεινῇ περιπεσῶν καὶ τὸ ἀκαρ-
 αίτητον τοῦδε τοῦ βίου ἐφωροῦμενος, μὴ πως καὶ ἐπ' ἐμὲ ὡς ἐπὶ
 πολλοῖς ὁ θάνατος ἐπισταίῃ δέον ἐλογισάμην τοῦ φανερώς διατάξα-
 σθαι. ἔχει δὲ ἡ προκειμένη λέξις οὕτως· ἀφίημι πᾶσι χριστιανοῖς
 καὶ φίλοις τὴν ἐκ θεοῦ καὶ πλάστου πάντων συγχώρησιν, ἔπειτα πα-
 ρακασιῶν διατάσσομαι· τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα, ἅπερ ἔχω ἐξ ἀγορασίας
 ἀπὸ τῆς Ἀγγελίνης, τῆς συμβίου ἐκείνου τοῦ Χρυσοβέργη, ἀφίημι
 ταῦτα εἰς τὴν σεβασμίαν καὶ ἁγίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπεράγνου
 θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης ὑπὲρ ψυχικῆς ἡμῶν ἕνεκα σωτηρίας.
 δέδωκα δὲ τῷ Χρυσοβέργῃ ἐκείνῳ ἀσημιν λίτραν μίαν καὶ τρίτον,
 καὶ ἐπεὶ ἔφθασεν ἐκεῖνος καὶ ἀπέδωκε τῷ τέλει τοῦ βίου ἅπαις καὶ
 ἀκληρονόμητος, ἠθέλησα ἐπαρεῖν τὸ τοιοῦτον ἀσημιν, ὅπερ καὶ ἐζή-
 τησα τὴν γυναῖκα ἐκείνου· ὡς τοῦν οὐκ εἶχε τὸ ἀσημιν, ἐπεὶ ἐξω-
 διάσαεν αὐτὸ, ἀντὶ τοῦτου δέδωκέ μοι τὰ δηλωθέντα δένδρα εἰς τὸ
 εἶμα αὐτοῦ. εἴπερ οὖν ἠφέ ποτε ζητήσῃ τὰ δένδρα αὐτῆς, ἀπο-
 δότω τὸ ἀσημιν πρὸς τὴν μονὴν. ἤγουν τὴν μίαν λίτραν καὶ τὸ τρί-
 τον, καὶ ἔχέτω καὶ αὐθις τὰ δένδρα αὐτῆς. ἐπαφίημι καὶ ἀπὸ τῶν
 γονικῶν μου ἐλαϊκῶν δένδρων εἰς τὴν τοιαύτην μονὴν καὶ εἰς τὸν
 ὑπ' αὐτὴν ἡγουμενεύοντα ἱερομόναχον, κῆρ Κάλλιστον, ἔχοντα τὰ τοι-
 αῦτα δένδρα πλησιαστὰς τὰ ἕτερα δένδρα τῆς μονῆς εἰς νότιον μέρος

ἤγουν κορμούς τριάκοντα. ὅστις δὲ ἀφ' ἡμῶν τῶν μερῶν βουλευθῆ
 ἀνατρέψαι ἢ ἀθετῆσαι τὸ παρὸν ἡμῶν διαθήκῃ, ἢ προσγενῆς ἡμῶν
 ἢ ἀλλότριος, ἢ χωρηθῆ κατὰ τοῦ τοιούτου διατάγματος πρὸς ἀμφιβ-
 λίαν καὶ ἀθέτησιν τινὰ, οὐ μόνον οὐ μὴ εἰσακούεται, ἐφ' οἷς ἂν ἔχη
 εὐρεθῆναι λέγειν, ἀλλὰ καὶ ζημία ὑποπέσειται εἰς τὸ θεοφρούρητον
 βεσιτάριον τοῦ κραταίου καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, ὡς
 ἀντάρτης καὶ ἀθετητῆς τῆς γεγονοίας ἡμῶν φανεράς καὶ καθαρᾶς
 διατάξεως, ἀλλ' ἔξει καὶ τὰς ἀρὰς τῶν τριακοσίων δεκαοκτῶ ἀγίων
 θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ ἡ μερίς αὐτοῦ μετὰ τοῦ προ-
 δότου Ἰουδα, καὶ λόγου ἐφέξει μετὰ τῆς ἀθλίας μου φυγῆς ἐν τῷ
 φοβερῷ βήματι τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ. παρῆσαν δὲ μάρτυρες ἐν τῇ παρούσῃ διαθήκῃ Λέων ὁ Μανί-
 κης, ὁ γραμματικὸς τοῦ Δεόκα τοῦ Ἀκρηνοῦ, ἱερεὺς Μιχαὴλ ὁ Τζο-
 καπίτης ὁ Κοντόπουλος, Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, Νικόλαος
 καὶ Δημήτριος ὁ Ρουσιώτης, ὑπεγράφη δὲ καὶ κάτωθεν παρὰ τοῦ
 Κομνηνοῦ αὐτοῦ τοῦ Βρανᾶ διὰ πλείονα βεβαίωσιν καὶ ἀσφάλειαν.
 μηνὶ ἰουνίῳ ἰνδ. ε' ἔτους ςψλγϛ.

† Θεόδωρος ὁ Βρανᾶς †.

† Ὁ πριμμικῆριος τῶν ταβουλλαρίων τῆς ἀ-
 γιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μαν-
 ταίας, Νικόλαος ὁ Φιλοκυνήγιτης, παρὼν ἐπὶ τῇ
 παρούσῃ διαθήκῃ καὶ αὐτὸς καὶ μαρτυρῶν ὑπέ-
 γραψα †.

LIII. 6782—1274, mense ianuario, ind. II.

Tycapites et Coscinas Theodoro Branas vendunt olivas.

† Τὸ πρατήριον τῶν παίδων τοῦ Κοσκινᾶ καὶ
 τοῦ Θωμᾶ καὶ ἱερέως τοῦ Τζουκαπίτου †.

† Μιχαὴλ ἱερεὺς ὁ Τζουκαπίτης οἰκεία χειρὶ
 προέταξα †.

Σίγνον Θεοτόκου	Σίγνον Μιχαὴλ	Σίγνον Κωνσταντίνου
τοῦ Κοσκ ινᾶ.	τοῦ υἱ οῦ αὐτοῦ.	τοῦ Κο σκινᾶ.
Σίγνον Λέοντος	Σίγνον Στ εφάνου γαμβροῦ	
τοῦ Γαλ έπα.	ἱερέως τοῦ Διασορηνοῦ.	

Σίγνον|Κωνσταντίνου

τοῦ γον|αικαδέλφου αὐτοῦ †.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῆς κυρίας καὶ ἀληθῶς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἐγὼ Μιχαὴλ ἱερεὺς ὁ Ἰζουκαπίτης ὁ καὶ γαμβρὸς τοῦ Θωμᾶ καὶ θεοτόκος ὁ Κοσκινᾶς καὶ οἱ συνάδελφοι ἡμῶν, ὁ μὲν οἰκειοχείρως προτάξας ἀνωθεν τοῦ παρόντος ὕψους, οἱ δὲ σιγνογραφῆσαντες τὴν παρούσαν ἔγγραφον καὶ ἐνουπόγραφον ἀπενευθεν πρῶτον τῶν κάτωθεν δηλωθησομένων ἐλαϊκῶν δένδρων, καθὼς δηλωθήσεται, πάσαν τὴν ἐκ τῶν πανευσεβῶν νόμων ἰσχὺν καὶ δύναμιν ἔχουσαν καὶ μηδαμῶς ἀπὸ τοῦ νῦν ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ ἀνατραπῆναι ἢ ὑπωσοῦν παρασαλευθῆναι ὑφείλουσαν, οὐ παρ' ἡμῶν αὐτῶν τῶν πεπραχότων, οὐ παρ' ἐτέρου τινὸς ἰδίου ἢ ξένου καθ' οἷον-δῆτινα τρόπον ἔγγραφον ἢ ἄγραφον ἢ νομικὴν ἰσχὺν καὶ βοήθειαν τιθέμεθα καὶ ποιῶμεν ἐκουσίως, αὐτοθελῶς, ἀβιάστως, ἀπανούργως καὶ ἀμεταμελήτως, οὐκ ἔκ τινος δὲ ἀνάγκης ἢ βίας ἢ φόβου ἢ δόλου ἢ περιγραφῆς ἢ συναρκαγῆς ἢ ἰδιωτίας ἢ ἀγροικίας ἢ φάκτου ἀγνοίας ἢ ἄλλης τινὸς ἐπιφύγου τῆς τῶν νόμων ἀποτρεπομένης αἰτίας, ἀλλὰ σὺν προθυμίᾳ πάσῃ καὶ ὀλοφύχῃ ἡμῶν τῇ προθέσει, ἔτι δὲ μετὰ μεμεριμνημένου σκοποῦ, χρονίας τῆς διασκέψεως καὶ συναιρέσεως παντὸς τοῦ μέρους ἡμῶν πρὸς σέ, τὸν πανευγενέστατον Κομνηνὸν κύρ Θεόδωρον τὸν Βρανᾶν, καὶ πρὸς τὸ ἅπαν μέρος σου, κληρονόμους, διαδόχους καὶ παντοίους τοὺς διακατόχους σου εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα, καθὼς δηλωθήσεται, καὶ γὰρ τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα τὰ καὶ πρῶτην ἡμῖν διαφέροντα, τὰ ὄντα καὶ διακείμενα ἐν τῇ θέσει τοῦ μεγάλου ; ἅπερ διέπρασαν οἱ γονεῖς ἡμῶν πρὸς τὸ μέρος τοῦ Βωλοφ .. εἶνου, τὰ νῦν δὲ ἐξωνησάμεθα ταῦτα πάλιν ἡμεῖς μετὰ καὶ τῆς σκιαζούσης γῆς καὶ πάντων τῶν δικαιωμάτων ἡμῶν, πιπράσκομεν ταῦτα πρὸς σέ, τὸν ἀνωθεν δηλωθέντα Κομνηνὸν τὸν Βρανᾶν, ὡς πλησιαστὴν ὄντα, ἤγουν δένδρα ἐλαϊκὰ τεσσαράκοντα καὶ τέσσαρα μετὰ καὶ τῆς περιχούσης αὐτῶν γῆς καὶ τοῦ ἀρδευτικοῦ αὐτῶν ὕδατος καὶ μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν εἰς νομίσματα χρυσᾶ τεσσαράκοντα καὶ δύο καὶ χάριν πεδοκόπου ὑπέγκυρον ἕν' εἰσὶ δὲ τὰ τοιαῦτα ὑπέγκυρα ἐκ τῆς προκίης μου. ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν δένδρων εἰσὶ τὰ δέκα ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ Θωμᾶ,

τὰ δὲ τριάκοντα τέσσαρα εἰσὶν ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ Κοσκινᾶ. ἠφαίλει-
 γοῦν ἐπιτελεῖν πρὸς ἡμᾶς ὑπὲρ ζητήματος παντός ἀνεπαρκῆτως καὶ
 ἀνυστερήτως κατὰ μάρτιον μήνα πρὸς μὲν τὸ μέρος [τοῦ] Κοσκινᾶ ὑπέρ-
 πυρον ἔν, πρὸς δὲ τὸ μέρος τοῦ Θωμᾶ ὑπερπύρου τρίτον καὶ οὐ πλέον
 τι. τοίνυν καὶ κατὰ τὴν τῶν ἑκατέρων μερῶν θέλησίν τε καὶ ἀρέ-
 σκειαν παραδεδώκαμεν τὰ τοιαῦτα ἐλαϊκὰ δένδρα μετὰ πάντων τῶν
 δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν, ὡς ἂν κατέχῃς αὐτὰ κυρίως, ἀθθεν-
 τικῶς, ἰδικῶς καὶ μονομερῶς, ἀπαρασπάτως, ἀπαραλείπτως καὶ ἀνοφ-
 εξαιρέτως, ἀδείας ἔχειν εἰς ταῦτα καὶ πάσης ἐξουσίας, πωλεῖν, χα-
 ρίζειν, προικοδοτεῖν, ἀνταλλάττειν, ἐκρίζοιεν καὶ ἄλλως, ὡς δόξει τῇ
 βουλῇ καὶ θελήσει σου, ἔχειν σε πάντα μὲν τὰ ἀναγεγραμμένα διὰ
 μέσον σου συμφωνοῦμεν καὶ ὁμολογοῦμεν τοῦ ἀποκαθεῖν σε ἀπὸ παν-
 τὸς τοῦ μέρους ἡμῶν καὶ ἐκ πάσης ἡμῶν τῆς συγγενείας καὶ ἐκ παν-
 τὸς προσώπου συγγενικοῦ καὶ ἀλλοτρίου πειρωμένου διανοχλεῖν σε ἢ
 ἕτερόν τι πρόκριμα ἐπαγαγεῖν σοι ἔνεκεν τῶν τοιούτων δένδρων, ὁμο-
 λογοῦμέν δὲ τοῦ διατηρεῖν σε ἀνενόχλητον καὶ ἀζήμιον. ἐὰν δὲ τις
 ἀφ' ἡμῶν βουληθῇ ἀνατρέφαι ἢ ἀθετῆσαι τὰ καλῶς καὶ φανερῶς
 πρὸς σὲ πεπρακότα, οὐ μόνον οὐ μὴ εἰσακουόμεθα, ἐφ' οἷς ἂν ἔχω-
 μεν εὐρεθῆναι λέγειν τι περὶ τούτων, ἀλλὰ καὶ ζημίᾳ ὑποπεσοῦμεν
 ἐπὶ τὸ διπλάσιον καὶ πρὸς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον ὑπέρπυρα λίτρας
 τρεῖς, μὴ εἰς τινα νομικὴν ἢ ἀρχοντικὴν βοήθειαν καταφυγόντες.
 μηνὶ ἰαννουαρίῳ ἰνδ. β' ἔτους ς φ π β' ἐνώπιον τῶν κάτω-
 θεν ὑπογεγραμμένων μαρτύρων †.

Σίγνον Ἰωάννου μάρτυρος	Σίγνον μάρτυρος
τοῦ Κοντοποῦ οῦλου.	Χριστοφόρου τοῦ Πωλεᾶ.
Σίγνον μάρτυρος.	Σίγνον μάρτυρος
Ἰωάννου τοῦ Κοντοποῦλου.	Νικολάου οῦ τοῦ Βασιλείου.

† Νικόλαος, ἱερεὺς καὶ νομικὸς τῆς ἀγιωτάτης
 μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μανταίας, ὁ
 Φιλοκωνηγίτης, τὰ τοῦ ὕψους δηλούμενα καὶ αὐ-
 τὸς μαρτυρῶν καὶ γράφας ὑπέγραφα †.

LIV. 6722—1213, mense septembri, ind. II.

Coscinas Leonis Museithras vendunt olivas.

† Τὸ πρατήριο ἐγγραφὸν ἱερέως τοῦ Πωλέα Ἰωάννου χάριν τῶν ἐλαϊκῶν δένδρων, ὧν ἀπέμπε-
λησε πρὸς ἱερέα Λέοντα τὸν Μουζηθρᾶν †.

† Ἰωάννης ἱερεὺς ὁ Πωλέας οἰκείᾳ χειρὶ προέ-
ταξα †.

Σίγνον ^{Ἄννης τῆς σύμβιου} ἐκείνου Μιχα ^{ήλ τοῦ Κοσκινᾶ.}	Σίγνον ^{Κωνσταντίνου} τοῦ υἱοῦ ^{αὐτοῦ.}
--	--

Σίγνον ^{Νικήτα} τοῦ ἀδελφ ^{ου αὐτοῦ.}	Σίγνον ^{Βασιλείου} τοῦ ἑτέρο ^{υ ἀδελφου αὐτοῦ.}
--	--

Σίγνον ^{Εὐδοκίας} τῆς γνησίας ἀ ^{δελφῆς αὐτοῦ †.}
--

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύμα-
τος. Ἄννα ἡ σύμβιος τοῦ ἀποικομένου ἐκείνου Μιχαήλ τοῦ Κοσκινᾶ,
ἔτι δὲ καὶ οἱ γνήσιοι παῖδες αὐτοῦ, ὅ τε Κωνσταντίνος, Νικήτας, Βα-
σιλείος καὶ Εὐδοκία, οἱ ἄνωθεν τοῦ παρόντος ἕφους τοὺς τιμίους καὶ
ζωοποιούς σταυροὺς οἰκειοχείρως ποιήσαντες τὴν παροῦσαν ἐγγραφὸν
καὶ ἐνοπόγραφον ἀπεντεῦθεν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς μετὰ καθολικοῦ δεφεν-
σίωνος καὶ πάσης νομίμου ἀσφαλείας καθαρὰν, φανεράν πρᾶσιν τὴν
εἰς αἰὲ τὸ ἀπάραθραστον καὶ ἀπερικλόνητον ἔχειν ὑφείλουςαν καὶ
μηδαμῶς ἀπὸ τοῦ νῦν ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ ἢ καὶ ὀφεί ποτε ἀνατρα-
πῆναι ἢ ὀπωσοῦν παρασαλευθῆναι, οὐδὲ παρ' ἡμῶν αὐτῶν τῶν ἀπεμπε-
λούντων, οὐδὲ παρ' οἰουδήτινος προσώπου συγγενικοῦ ἢ καὶ ἀλλοτρίου
τὸ σύνολον, τιθέμεθα καὶ ποιούμεν ἐκουσίως καὶ ἀμεταμελήτως πρὸς
σέ, τὸν θεοσεβέστατον ἱερέα, κύρ Λέοντα τὸν Μουζηθρᾶν, καὶ πρὸς τὸ
μέρος σου ἅπαν καὶ διὰ σοῦ πρὸς τὰ μέρη σου ἅπαντα, κληρονό-
μους τε καὶ διαδόχους καὶ παντοίους τοὺς διακατόχους σου, καθὼς
δηλωθήσεται. καὶ γὰρ τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα τὰ γονικά καὶ κληρονομικά
ἡμῶν τὰ ἐν τῷ χωρίῳ ἡμῶν διακείμενα τὰ πλησίον τῶν ἐλαϊκῶν
δένδρων τῶν πρώην παρ' ἡμῶν κατεχομένων, ἤγουν ἐλαϊκῶν δένδρων
δεκαεννέα, καὶ ἕτερα ἐλαϊκὰ δένδρα ὀκτώ πλησίον τῶν αὐτῶν μετὰ
τῆς κεκαυμένης ἐλαίας καὶ τῆς ἀνηκούσης αὐτῶν γῆς καὶ σὺν τῷ

τῆς ἀρδεύσεως αὐτῶν ἕδατι καὶ μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν. βουλευθέντες οὖν ἐκποιήσασθαι ταῦτα, τὴν πρᾶσιν τούτων διεφημίσαμεν· ὡς δὲ ἡ περὶ αὐτῶν φήμη ἔφθασε καὶ εἰς ἀκοὰς προῆλθε σοῦ, τοῦ κυροῦ Λέοντος τοῦ Μουζηθρᾶ, ἠθέλησας αὐτὰ ἐξωνήσασθαι καὶ λόγων μέσον ἡμῶν κινήθέντων περὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν ἕτερον περιεστήσαμεν ταῦτα ἐκ συμφωνίας καὶ ἀρεσκείας ἡμῶν εἰς νομίματα . . . ἐβδομήκοντα, ἃ δὴ νομίματα καὶ λαβόντες ἀπὸ τῶν χειρῶν σου εἰς τὰς ἡμῶν χεῖρας ἐνώπιον καὶ τῶν κάτωθεν ὀφειλόντων ὑπογράψαι μαρτύρων καὶ τελείως ἐκστάντες τῆς αὐτῶν κατοχῆς καὶ νομῆς ἐκχωροῦμέν σοι ἐπιλαβέσθαι αὐτῶν καὶ χρᾶσθαι καὶ νέμεσθαι μετὰ τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων καὶ παντοίων τῶν διακατόχων εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διήνεκεῖς χρόνους, ἄδειαν ἔχοντός σου καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν, ὥστε πωλεῖν αὐτὰ καὶ δωρεῖσθαι, ἀνταλλάττειν, προικοδοτεῖν καὶ ἄλλα πάντα ποιεῖν καὶ ἄλλως, ὡς θόξει ὑμῶν τῇ βουλῇ καὶ θελήσει· ὀφείλει δὲ τελεῖν πρὸς ἡμᾶς ἐκάστῳ καιρῷ ὑπὲρ ἐπιτελείας νομίματα . . . ἐν ἡμῶν, ὅστις δὲ ἐξ ἡμῶν βουλευθῆ ἀνατρέψαι τὴν φανεράν ἡμῶν γεγυνοῦσαν διάπρασιν, μὴ μόνον τὰ τοιαῦτα νομίματα ἀντιστραφήσονται πρὸς σὲ καὶ τῷ μέρει σου, ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ νόμους εἰς τὸν δημόσιον, μὴ εἰς τινα νομικὴν βοήθειαν καταφεύγοντες, ἐνώπιον καὶ τῶν ὑπογραφομένων μαρτύρων. μηνὶ σεπτεμβρίῳ ἰνδ. β' ἔτους 5 φ κ β' Ϛ.

† Ὁ νομικὸς Θεόδωρος, ἀναγνώστης τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμόρνῆς καὶ ἐνορίας Μανταλαίας ὁ Κάλλιστος, παρῶν καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

LV. 6719—1210, mense octobri, ind. XIII.

Poleas Leoni Musethrae olivas donant.

† Τὸ προγεγονὸς πρατήριον ἔγγραψεν παρὰ Ἰωάννου ἱερέως τοῦ Πωλέα καὶ τῶν παιδῶν αὐτοῦ χάριν τῶν ἐλαϊκῶν δένδρων, ὧν ἀπεμπόλησαν πρὸς ἱερέα τὸν Μουζηθρᾶν Λέοντα †.

Σίγνον | Θωμᾶ

τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. † Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ

ἀγίου πνεύματος. Ἰωάννης ἱερεὺς ὁ Πωλέας διὰ τῆς αὐτοχειροῦ μου προ-
 ταγῆς δηλούμενος καὶ Θωμᾶς ὁ γνήσιος υἱὸς αὐτοῦ ὁ τὸν εἰμιον καὶ
 ζώοποιόν σταυρὸν οἰκειοχειρῶς ποιήσας, οἱ ἀπὸ τῆς ἐνορίας τῆς Μαν-
 ταίας ὀρμώμενοι, τὴν παρεῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνοπόγραφον ἀπεντεῦ-
 θεν ἀπλὴν δωρεάν τῶν κάτωθεν δηλωθησομένων ἐλατῶν δένδρων,
 πάσαν ἐκ τῶν πανευσεβῶν νόμων ἰσχὺν καὶ δύναμιν ἔχουσαν καὶ
 μηδαμῶς ἀπὸ τοῦ νῦν ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ ἢ καὶ ὀψέ ποτε ἀνατρα-
 πῆναι ἢ ὀπωσοῦν παρασαλευθῆναι ὑφείλουσαν, οὐ παρ' ἡμῶν αὐτῶν
 τῶν δωρησαμένων, οὐ παρὰ τινος τοῦ μέρους ἡμῶν τῶν κληρονόμων
 καὶ διαδόχων καὶ παντοίων ἡμῶν τῶν διακατόχων, τιθέμεθα καὶ
 ποιῶμεν ἐκουσίως καὶ ἀμεταμελήτως, καθαρῶς καὶ ἀπεριέργως καὶ
 ἐκτός τῶν παντός καὶ περινενοημένου σκοποῦ πρὸς σέ, τὸν θεοσε-
 βέστατον ἱερέα καὶ περιπόθητόν μου ἐξάδελφον, κύρ Λέοντα τὸν
 Μουτζηθράν, τὸν ἀπὸ τοῦ κάστρου Σμόρνης ὀρμώμενον, καὶ διὰ σοῦ
 πρὸς τὸ ὑπὸ σέ ἅπαν μέρος, κληρονόμους, διαδόχους καὶ παντοίους
 τοὺς διακατόχους σου, καθὼς δηλωθήσεται. καὶ γὰρ δι' ἡν κεκτή-
 μεθα χριστιανικὴν συγγένειαν, ἀγάπην καὶ ἄμετρον τιμὴν καὶ εἰς
 μνήμην τῶν γονέων ἡμῶν καὶ διὰ τὰς πολλὰς εὐεργεσίας, ἃς εἴχο-
 μεν ἀπὸ σοῦ, δωρούμεθά σοι ἀπὸ τοῦ ὅλου στίχου τῶν γονικῶν καὶ
 κληρονομικῶν ἡμῶν, ἐλαιόφυτα τριάκοντα σὺν τοῦτοις τοῖς δύο πα-
 λαιοῖς τῷ ἀριθμῷ τὰς ἄνωθεν τοῦ Ἀνεμολέοντος μέχρι καὶ τοῦ Ἀδ-
 λακίου μετὰ καὶ τοῦ ἀνήκοντος αὐτῶν ὑδροποτοῦ, ὥστε ἀπὸ τοῦ παρ-
 ὄντος καὶ μέχρι συστάσεως τοῦδε τοῦ κόσμου πάντῃ ὀφείλεις κατέ-
 χειν καὶ δεσπόζειν τὰ τοιαῦτα δένδρα μετὰ τῶν κληρονόμων καὶ
 διαδόχων καὶ παντοίων τῶν διακατόχων σου κυρίως, ἀδθεντικῶς, ἰδι-
 κῶς καὶ μονομερῶς, ἀπαρασπάτως, ἀκωλύτως καὶ ἀνεπιφωνήτως,
 ἄδειαν ἔχοντός σου καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν τοῦ δωρεῖσθαι, εἰς προῖκα
 καὶ κληρονόμους καὶ διαδόχους σου καταλιμπάνειν, καὶ ἄλλως, ὡς
 δόξει σοι, τὰ ὑπὲρ αὐτῶν διοικεῖν καὶ οἰκονομεῖν, κατὰ τὸν ἀρέσκοντα
 δηλαδὴ καὶ νομιζόμενόν σοι τρόπον, καθὰ καὶ οἱ θεοὶ καὶ φιλευσε-
 βεῖς νόμοι τοῖς τελείοις δεσπόταις τὴν ἐξουσίαν παρέχουσιν ἐν τοῖς
 ἰδίοις ποιεῖν, μὴ ἀνακαλουμένων ἡμῶν τῶν δωρησαμένων ἢ τις τῶν
 μέρους ἡμῶν ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ ἢ νομὴν μερικὴν ἢ ὀλόκληρον ἢ
 εἰς μέρος οἰονδήποτε ἢ ἀμοιβὴν ἢ ἀντισήμεν ἢ ἀνεῖχαριν ἢ νόμιμον
 κερφάλαιον προσβροηθοῦν ἡμῖν, δι' οὐδὲ ἀχαριστίας αἰ' δωρεαὶ ἀνα-

τρέπονται, ἀλλ' ἢ καὶ ὡς δωροῦμενοι θύναται ὡς ἐκ μεταμελείας θανάτου ἔτι ἀνατρέπειν τὴν δωρεάν, ἀλλ' ἡμεῖς τὴν σήμερον ἀναιροῦμεν καὶ οὐδέποτε εἰς ἀνατροπὴν τῆς παρούσης ἡμῶν δωρεᾶς ἔνεκεν τῶν τοιοῦτων ἐλαϊκῶν δένδρων. ἔστω σοι ἀπεντεῦθεν παραδεδομένον, ὡς καὶ τῇ σήμερον σωματικῶς παρεδόθησάν σοι, μὴ τινος ὑφείλοντος ἔχων μετουσίαν ἐπ' αὐτοῖς ἀπὸ τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων ἡμῶν καὶ πανταίων τῶν διακατόχων ἢ τῶν συγγενῶν ἡμῶν τῶν ἐγγύς καὶ τῶν πόρρω ἢ τῶν ἀλλοτρίων ἢ ὄχλησίν τινα ἐπαγαγεῖν σοι ἔνεκεν τῶν τοιοῦτων ἐλαϊκῶν δένδρων ἢ μερικῶς ἢ καθόλου πρὸς τῷ ἐπισπᾶσθαι τὰς ἀρὰς τῶν τριακοσίων δεκαοκτῶ θεοφόρων κατέρων . . . μετὰ φιλῆς ἐπιχειρήσεως πρὸς τὸ μὴ εἰσακούεσθαι, ἐφ' οἷς ἔχειν λέγειν, ἀλλ' ἐκδιώκεσθαι ἀπὸ παντός νομίμου δικαστηρίου, καὶ λόγῳ προστίμῳ ὑποκείσεται πρὸς σὲ καὶ τὸ μέρος σου νομίσματα . . . λίτρας δύο καὶ τὸ κατὰ νόμος εἰς τὸν δημόσιον, μὴ εἰς τινα νομικὴν βοήθειαν καταφεύγοντες· πρὸς τῷ καὶ οὕτως ἐρρῶσθαι ἀνωθεν προέταξα καὶ βεβαίαν καὶ ἀρραγῆ διαμένειν τὴν παροῦσάν μου δωρεάν, ὡς ὑφείλοντος ἐπιτελεῖν λόγῳ τῶν αὐτῶν ἐλαίων εἰς τὸν στίχον ἡμῶν ἕκαστον χρόνον νόμισμα ἐν ἡμισυ, οἷον ὁ δημόσιος ἀπαιτεῖ ἀνεκαυξήτως καὶ ἀνενοχλήτως. μηνὶ ὁκτωβρίῳ ἐν δ. ιγ' τοῦ '55 ψιη' ἔτους ἐνώπιον τῶν ὑπογραφομένων μαρτύρων.

† Ἰωάννης ἱερεὺς ὁ ἀνωθεν ὑφείλων προτάξει κάτωθεν ὑποτάξας οἰκείᾳ χειρὶ ὑπέγραφα †.

† Ὁ μέγας οἰκονόμος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Μιχαὴλ ἱερεὺς ὁ Μανασσῆς, παρῶν ἐπὶ τῇ παρούσῃ ἀπλῇ δωρεᾷ, ὡς τὸ ὄφος δηλοῖ, μαρτυρῶν ὑπέγραφα.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς, σκευοφύλαξ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ πριμμικῆριος τῶν ταβουλλαρίων, Κωνσταντῖνος Ξανθός, παρῶν ἐπὶ τῇ παρούσῃ ἀπλῇ δωρεᾷ μαρτυρῶν ὑπέγραφα † † Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ νομικὸς κάστρου Σμύρνης, Θεόδωρος ὁ Πωλέας, καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια μαρτυρῶν καὶ γράφας ὑπέγραφα †.

LVI. 6690—1181, 27 octobris, ind. XV.

*Maria Angelina Chrysoberga Theodoro Branae Comneno vendit arborea
et campum.*

† Τὸ πρατήριον τῆς γυναικὸς τοῦ Χρυσοβέργη
ἐκείνου Γεωργίου χάριν τῶν ἐλαϊκῶν δένδρων, ὧν
ἀπεμπόλησε πρὸς τὸν Βρανᾶν κῦρ Θεόδωρον †.

Σίγνον Μαρίας τῆς σύμβλου

ἐκείνου Γεωργίου τοῦ Χρυσοβέργη. † Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς
καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῆς κυρίας καὶ ἀληθῶς
ὕπερευλογημένης θεοποιῆς ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.
Μαρία ἢ Ἀγγελίνα, ἡ σύμβλος ἐκείνου τοῦ Χρυσοβέργη, ἡ καὶ ἄνω-
θεν τοῦ παρόντος ἔφους τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν οἰκειοχεί-
ρως ἐγχαράξασα τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνουπόγραφον ἀπεντεῦ-
θεν πράσιν τῶν κάτωθεν δηλωθησομένων ἐλαϊκῶν δένδρων, καθὼς
δηλωθήσεται, πᾶσαν τὴν ἐκ τῶν πανευσεβῶν νόμων ἰσχὴν καὶ δύναμιν
ἔχουσαν καὶ μηδαμῶς ἀπὸ τοῦ νῦν ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ ἀνατραπήναι ἢ
ὀκωσοῦν παρασαλευθῆναι ὑφείλουσαν, οὐ παρ' ἡμῶν αὐτῶν, ἤγουν
τῆς πιπρασάσης, ἢ παρ' ἐτέρου τινὸς ἰδίου ἢ ξένου καθ' οἴονδῆτινα
ἔγγραφον ἢ ἄγραφον τρόπον ἢ νομικὴν ἰσχὴν καὶ βοήθειαν, τίθε-
μαι καὶ ποιῶ ἐκουσίως καὶ ἀμεταμελήτως, οὐκ ἔκ τινος δὲ ἀνάγκης ἢ
βίας ἢ φόβου ἢ δόλου ἢ περιγραφῆς ἢ συναρπαγῆς ἢ ιδιωτίας ἢ
ἀγροικίας ἢ φάκτου ἀγνοίας ἢ ἄλλης τινὸς ἐπιφύγου καὶ τῆς τῶν
νόμων ἀποτροπομένης αἰτίας, ἀλλὰ σὺν προθυμίᾳ πάσῃ καὶ ὀλο-
φύχῃ ἡμῶν τῇ προθέσει, ἔτι δὲ μετὰ μεμεριμνημένου σκαποῦ, χρο-
νίας τῆς διασκέψεως καὶ τῆς συναινέσεως παντὸς τοῦ μέρους μου
πρὸς σέ, τὸν πανευγενέστατον Κομνηνὸν κῦρ Θεόδωρον τὸν Βρανᾶν,
καὶ πρὸς ἅπαν τὸ μέρος σου, κληρονόμους καὶ διαδόχους καὶ
παντοίους τοὺς διακατόχους σου εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἄπαντα. καὶ γὰρ
τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα τὰ περιελθόντα ἡμῖν ἐξ ἀγορασίας ἀπὸ τοῦ
Βοιδᾶ ἐκείνου, ἅπερ εἶχε καὶ ὁ αὐτὸς Βοιδᾶς ἀπὸ τοῦ Κριθίνου ἐκεί-
νου Γεωργίου, τὰ καὶ πλησιάζοντα τὸ Ἄμμω . . . πιπράσκω πρὸς σέ,
τὸν ἄνωθεν δηλωθέντα Κομνηνὸν τὸν Βρανᾶν, ἐλαϊκὰ, ὄντα δεκατέσ-
σαρα καὶ ὄντες τρεῖς μετὰ καὶ τοῦ ἐκείσε ὄντος χωραφίου οἴου καὶ
ἔσου τογχάνοντος καὶ πάντων δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν εἰς

ὑπέρπυρα ἐξάγια δέκα, ἐπαφήμι δὲ καὶ ἡ Κομνηνὸς ὁ Βρανᾶς, ὅπερ με ἐχρεώσεται ἀσήμερον ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ὁ Χρυσοβέργης. ταῦτα δὲ τὰ ὑπέρπυρα λαβοῦσα ἀπὸ τῶν χειρῶν σου εἰς τὰς ἡμετέρας χεῖρας, ἀριθμηθέντα σῶα καὶ ἀνελλιπῆ, ἀφείλεις δὲ ὑπὲρ ἐπιτελείας αὐτῶν καὶ παντοῦ ζητήματος ἀνεπαυξήτως καὶ ἀνυστερήτως κατὰ μάρτιον μῆνα πρὸς τὸ μέρος τοῦ Κριτοπούλου ὑπέρπυρον ἥμισυ καὶ οὐ πλέον τι. ἔχουσι δὲ καὶ ἑτέρους πλησιαστάς, νότιον μέρος τὸν Γατανᾶν, βόρειον μέρος τὰ τῆς μητροπόλεως. τοίνυν κατὰ τὴν τῶν ἑκατέρων μερῶν θέλησιν τε καὶ ἀρέσκειαν παραδέδοκά σοι τὰ τοιαῦτα δένδρα, ὡς ἂν κατέχης ταῦτα εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διγενεαίς χρόνους, ἄδειαν ἔχειν εἰς ταῦτα πωλεῖν, χαρίζειν, προικίζειν, ἐκρίζειν καὶ ἄλλως, ὡς δόξει τῇ βουλῇ καὶ τῇ θελήσει σου. πάντα μὲν τὰ ἀναγεγραμμένα διὰ μέσον σου συμφωνῶ καὶ ὁμολογῶ τοῦ ἀποπαθεῖν σε ἀπὸ παντός τοῦ μέρους ἡμῶν καὶ παντός ἑτέρου προσώπου συγγενικοῦ ἢ ἀλλοτρίου πειρωμένου ἐνοχλεῖν σε ἢ ἕτερόν τι πρόκριμα ἐπαγαγεῖν σοι ἕνεκεν τῶν τοιοῦτων, ἀλλ' ὁμολογῶ τοῦ διατηρεῖν σε ἀνενόχλητον καὶ ἀζήμιον· ἐὰν δὲ τις ἀφ' ἡμῶν βουληθῆ ἀνατρέψαι ἢ ἀθετησαι τὰ καλῶς καὶ φανερῶς ἀποπραθέντα, οὐ μόνον οὐ μὴ εἰσακούομαι, ἐφ' οἷς ἂν ἔχω εὔρεσθῆναι λέγειν, ἀλλὰ καὶ ζημίᾳ ὑποπέσω ὑπερπύρων τριάκοντα καὶ ἐξ καὶ τὸ κατὰ νόμους εἰς τὸν δημόσιον, μὴ εἰς τινα νομικὴν βοήθειαν καταφυγοῦσα. μηνὶ δ' κ τ ω β ρ ῖ φ κ ζ' ἰ ν δ. ἰ' ἔ τ ο υ ς , σ χ ἰ' ἐνώπιον τῶν κάτωθεν ὑπογραφομένων μαρτύρων †.

Σίγνον μάρτυρος		Σίγνον μάρτυρος	
κοροῦ Ἰσαακίου τοῦ Νεστούγγου.		Γεωργίου τοῦ Μελασσίτου.	
Σίγνον μάρτυρος		Σίγνον μάρτυρος	
στρατιῶ του τοῦ Πετρίτζη.		Νικήτα τ οῦ Φιλάγγου.	
Σίγνον μάρτυρος	Σίγνον μάρτυρος	Σίγνον μάρτυρος	
Μιχαὴλ τ οῦ Λησοῦ.	Λέοντος τοῦ Ἀμηνάλλη.	Θεοδώρου τοῦ Μαρτίνου.	
Σίγνον Λέοντος	Σίγνον μάρτυρος	Σίγνον μάρτυρος	
τοῦ Ἀρμένη.	Μιχαὴλ τ οῦ Πεπωλημένου.	Λέοντος τ οῦ Καβαδάτου.	
Σίγνον μάρτυρος			
Λέοντος τ οῦ Γαλέπου.			

† Ὁ πριμμικῆριος τῶν ταβουλλαρίων τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμόρνης καὶ ἐνορίας Μαν-

ταίας, Νικόλαος ὁ Φιλοκωνηγίτης, τὰ τοῦ ὕφους
δηλούμενα καὶ, αὐτὸς μαρτυρῶν γράφας ὑπέ-
γραφα †.

LVII. 6771—1263, mense ianuario, ind. V.

Ioannes Mēlēs monasterio vendit campum et olivas.

† Τὸ πρατήριον τοῦ Μέλῃ Ἰωάννου περὶ τῶν
ἐλαικῶν δένδρων τῶν ἐντὸς τοῦ μετοχίου τῶν
Πλάνων †.

Σίγνον Ἰωάννου	Σίγνον τῆς συμβίου	Σίγνον Γεωργίου
τοῦ Μέλῃ.	αὐτοῦ Θεοδώρας.	τοῦ οἴου αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς κ. τ. λ. Ἰωάννης ὁ Μέλῃς καὶ ἡ σύμ-
βιος αὐτοῦ Θεοδώρα καὶ ὁ γνήσιος αὐτῶν [υἱὸς] Γεώργιος, οἱ καὶ ἄνωθεν
κ. τ. λ. τὴν παρούσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον ἀπεντεῦθεν καὶ εἰς
τὸ ἐξῆς μετὰ καθολικοῦ δεφενσιῶνος πράσιν τοῦ κάτωθεν δηλωθησο-
μένου χωραφίου καὶ τῶν ἐλαιοφόρων δένδρων, τοῦ καὶ διακειμένου
ἐντὸς τοῦ μετοχίου τῶν Λέμβων τοῦ ἐπιλεγομένου Πλάνους, τίθεμεθα
καὶ ποιοῦμεν ἐκουσίως ἢ ἐξ ἐγγράφου ἢ ἐξ ἀγράφου ὑποσχέσεως, καὶ
διὰ τοῦτο ἀποβαλλόμεθα τὸ τοῖς ἀπατωμένοις προσβοηθεῖν δόγμα
καὶ πᾶσαν δικαιολογίαν καὶ ἀντίθεσιν κατὰ τῆς παρούσης ἡμῶν
πράσεως πρὸς σέ, τὸν πανοσιωτάτον ἰσαγγελον καὶ ἰσαριθμον
τῶν ἀγιωτάτων ἀνδρῶν καὶ καθηγούμενον τῆς περιβοήτου καὶ βασι-
λικῆς μονῆς τῶν Λέμβων, κῆρ Γεράσιμον ἱερομόναχον, καὶ πρὸς τοὺς
ὑπ' αὐτὴν ἀσκουμένους μοναχοὺς, τοὺς μένοντας ἐν τῇ βασιλικῇ ταύτῃ
μονῇ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα, καθὼς δηλωθήσεται καὶ γὰρ βουλη-
θέντες ἐκποιήσασθαι τὴν τοῦ τοιοῦτου χωραφίου πράσιν καὶ τῶν
τριῶν ἐλαικῶν δένδρων, τὴν τοῦτου πράσιν διαφημισάμεθα, ἧτις καὶ εἰς
ἀκοὰς ἐλθόντος σου, τοῦ πανοσιωτάτου καθηγούμενου τῶν Λέμβων,
ἠθέλησας ταῦτα ἐξωνήσασθαι, καὶ διαλεχθέντες περὶ τῆς τοῦτου πρά-
σεως περιεστήσαμεν τὸ ὅλον τίμημα αὐτῶν ὑπέρπυρα τρία, καὶ λαβόν-
τες ταῦτα ἀπὸ σοῦ εἰς τὰς ἡμῶν χεῖρας ἐπ' ὄψει καὶ παρουσίᾳ τῶν
κάτωθεν ὑπογραφομένων μαρτύρων, καὶ τελείως ἐκπληρωθέντες τὸ
ὅλον τίμημα τοῦ διαπραθέντος ἡμῶν χωραφίου καὶ τῶν ἐλαικῶν δέν-
δρων, παραδεδώκαμέν σοι καὶ ἡμεῖς ταῦτα σωματικῇ παραδόσει, ὄψει-

λετε δὲ ἐπιτελεῖν πρὸς ἡμᾶς ἀνεπαυξήτως καθ' ἕκαστον καιρὸν . . . καὶ πλεον οὐδέν. λοιπὸν παρὰ σοῦ ἐπερωτώμενοι ὁμολογοῦμεν καὶ ἀσφαλίζομεθα, ἐὰν πρὸς ἀνατραπὴν χωρηθῶμεν τῆς παρούσης ἡμῶν πράσεως ἢ πλεον τίμημα προσαπατησώμεν σοὶ ἢ παρὰ τὸν καθολικὸν ἀμελήσωμεν διαφρασίωνα, καὶ οὐ διεφθερώμεν καὶ διεκδικῶμεν τὰ διαπραθέντα ὑμῖν χωράφια καὶ ἐλαϊκὰ δένδρα ἐκ παντὸς προσώπου ἰδίου ἡμῶν ἢ ξένου καὶ οὐ διατηρῶμεν ὑμᾶς ἀζημίους καὶ ἀνενοχλήτους ἢ ἀναργυρίαν προβαλλόμεθα ἢ ὑπερθεματισμὸν παρεισάξωμεν ἢ δόλον ἢ βίαν ἢ καταδυναστείαν ἢ ἄλλην τινὰ αἰτίαν προσεῖκωμεν πρὸς ἀναίρεσιν τῆς ἡμῶν πράσεως, ἀπράκτων ἡμῶν λογιζομένων ἀπὸ παντὸς νομίμου δικαστηρίου καὶ λιβέλλου δόσεως ἀποπεμπώμεθα καὶ ἀναγεγραμμένον τίμημα ἀντιστρέφωμεν ἐπὶ τὸ τετραπλοῦν, ἐμφανιζομένου δὲ καὶ τοῦ παρόντος πρατηρίου ἡμῶν ἵνα ζημιωθῶμεν ὀπερ-κυρα δεκαπέντε, μὴ εἰς τινὰ νομικὴν ἢ ἀρχοντικὴν ἢ ἐκκλησιαστικὴν βοήθειαν καταφεύγοντες. μηνὶ ἰαννουαρίῳ ἰνδ. πέμπτῃς τῷ ς ψ ο α' ἔσει ἐνώπιον καὶ τῶν ὑπογραφομένων μαρτύρων †.

Σίγνον Νικολάου	Σίγνον μάρτυρος	Σίγνον Ἰωάννου
τοῦ Φιλ οκωνηγίτου.	Γεωργίου τοῦ Φιλοκωνηγίτου.	τοῦ Ροδι ανοῦ.

† Ὁ εὐτελής διάκονος καὶ νομικός τῆς πατριαρχικῆς ἐνορίας, Βασίλειος ὁ Τζουκαπίτης, καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια μαρτυρῶν γράφας ὑπέγραφα †.

LVIII. Sine anno.

Theodoras Gordatus monasterio donat canrum et vineam.

† Τὸ διαθηκῶν γράμμα τοῦ Γορδάτου Θεοδώρου †.

† Ἐπειδὴ διὰ τὴν τοῦ πρωτοπλάστου παράβασιν καὶ παρακοὴν ὁ θάνατος εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθε καὶ θανάτῳ πάντες ἄνθρωποι καταδικάσθημεν κατὰ τὴν τοῦ δημιουργοῦ ἀπόφασιν τὴν λέγουσαν· γῆ εἰ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ, ὅθεν καὶ ἐγὼ Θεόδωρος ὁ Γορδάτος ἀθλιὰ τε καὶ ἀταφεῖα μὴ πως αἰφνιδίως ἐπέλθη μοι ἡ φοβερὰ τοῦ θανάτου ὄρα καὶ πάντα τὰ κατ' ἐμέ ἀδιοίκητα παρέλθωσι, σῶας ἔχων τὰς φρένας καὶ τὸν νοῦν ἔρρωμένον, ἠθέλησα τὰ κατ' ἐμαυτὸν διατάξασθαι καὶ ὄγλα ποιῆσαι, ὅθεν καὶ ἐκαφίω πᾶσι χριστιανοῖς τὴν τελείαν

ἀγάπην καὶ συγχώρησιν, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς ποιούμεν διαλλαγήν. ἔπειτα δὲ ἠρέθησαν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι τῷδε βίῳ, ἅτινα καὶ ἔχω ἐκ προικὸς τῆς γυναικὸς μου, ἤγουν χωράφιον εἰς τὴν Βάρην μοδίων τριάκοντα, ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν Σμόρην ἀμπέλιον καὶ αὐτὸ ἐκ προικὸς μου ὡσεὶ μοδίων δύο, καὶ ἀφίημι ταῦτα εἰς τὴν μονὴν τῶν Λέμβων, εἰς τὴν μέλλω ἀποκαρῆσαι ὡς μοναχὸς τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς. ἀντὶ δὲ τοῦ χωραφίου καὶ τοῦ ἀμπελίου, ὧν δέδωκα διὰ τὴν φοχὴν μου εἰς τὴν μονὴν ὡς ἐκ προικὸς ὄντα τῆς γυναικὸς μου, ἀντὶ τούτων ἀφίημι τὴν γυναῖκά μου τὰ ὀσπήτιά μου, ἄνευ μέντοι τῶν δύο ὀσπητίων, ἅπερ ἔχουσιν οἱ παῖδες μου, τὸ μὲν ἐν κεραμωτῶν, τὸ δὲ ἕτερον καλυβωτῶν, καὶ τὸ ἀμπέλιον, ὅπερ ἔχω, ἄνευ οὐπερ ἔχουσιν οἱ παῖδες μου ἀδελφομοίριν. καὶ εἴ τι ἄλλο ἔχω εἰς τὰ ὀσπήτιά μου, ἐπαφίημι αὐτὸ τὴν γυναῖκά μου καὶ τὸ παιδίον μου. εἰ δὲ γε ποτε τῶν καιρῶν πειραθῆ τις διανοχθῆσαι αὐτὴν περὶ τῶν ὀσπητίων καὶ τοῦ ἀμπελίου, ἵνα ἔχη ἢ γονὴ τὸ ἐκ προικὸς αὐτῆς χωράφιον καὶ τὸ ἀμπέλιον, ἢ δὲ μονὴ ἔχεται τὰ ὀσπήτια· εἰ δὲ ἐνοχλήσει ἢ ἀδελφὴ μου περὶ οὗ ἔχει τρίτου ἐνταῦθα, ἀπολουσάτω, ὅπερ ἀπῆρεν ἀπὸ τοῦ Καρβώνη, ὅτι ἡ τοιαύτη ἐξάπροικος ἦν. καὶ ταῦτα πάντα καλῶς διαταξάμενος, ὅστις πειραθῆ ἢ βουληθῆ ἀνατρέφαι τὴν παροδοὴν μου διαθήκη, ἵνα ἐπισπᾶται τὰς ἀράς τῶν τριακοσίων δεκαοκτῶ θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ πρῶτα μὲν τὸ φῶς τῆς τρισηλίου θεότητος οὐ μὴ θεάσεται, ὅτε παραστητόμεθα τῷ ἀδεκάστῳ κριτῇ, καὶ τῆς τῶν χριστιανῶν μερίδος ἐκπέσῃ ὡς ὁ Ἰούδας τῆς δωδεκάδος, καὶ καταταγήσεται, ὅπου ὁ σκώληξ οὐ τελευταῖ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννεται. παρῆσαν δὲ μάρτυρες ἐν ταύτῃ ὁ τε Νικόλαος ὁ Τατικῆς, Γεώργιος ὁ Δρουγγάρης καὶ Λέων ὁ Τζουρουλός †.

Σίγνον Μαρίας	Σίγνον Θεοδώρας	Σίγνον Γεωργίου
τῆς Πετρι ζίνης.	τῆς Γορ δατίνης.	τοῦ Π ετριτζη †.

LIX. 6780—1272, mense aprili, ind. XV.

Theodorus Gordatus Phocas campum vendit.

† Τὸ πρατήριον ἐγγράφον τοῦ Γορδάτου πρὸς τὸν Φωκᾶν, τὸν γαμβρὸν τῆς Κυραμαρίας †.

† Θεόδωρος ὁ Γορδάτος οἰκείῃ χειρὶ πρό-
ταξα †.

Σίγνον Θεοδώρας	Σίγνον Ἀννης τῆς πρῶ- τερόν συμβί ου αὐτοῦ.	
Σίγνον Μαρίας	Σίγνον Εἰρήνης	Σίγνον Θεοδώρας
τῆς θυγατρ ός αὐτῶν.	τῆς θυγατρ ός αὐτῶν.	τῆς θυγ ατρὸς αὐτῶν.
Σίγνον Γεωργίου τοῦ υἱοῦ αὐτῶν.		

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς κ. τ. λ. Θεόδωρος ὁ Γορδάτος καὶ ἡ σύμβιός μου Ἄννα καὶ οἱ γνήσιοι ἡμῶν καίδεις, ἡ τε Μαρία, ἡ Εἰρήνη καὶ ἡ Θεοδώρα, αἱ ἀνωθεν τοῦ παρόντος ὄφους τοὺς τιμίους καὶ ζωοποιοὺς σταυροὺς οἰκειοχείρως ποιήσασαι, τὴν παροῦσαν ἐγγραφὸν καὶ ἐνοπόγραφον ἀπεντεῦθεν πρᾶσιν τοῦ κάτωθεν δηλωθῆσομένου χωραφίου . . . ποιουῦμεν . . . πρὸς σέ, τὸν κῆρ Φωκᾶν τῆς Κοραμαρίας τῶν γαμβρῶν, καὶ πρὸς ἅπαντα τὰ μέρη ὑμῶν κ. τ. λ. καὶ γὰρ τὸ χωράφιον τὸ γονικόν μου τὸ καὶ πλησίον τοῦ τιμίου Προδρόμου, οὗ ἡ στήλη ἡ Ἐκδαρμοσυκῆ, μέσον αὐτῆς καὶ ἕτερα στήλη τὸ βῆμα τοῦ ναοῦ τοῦ τιμίου Προδρόμου ἀναβαῖνον τὸ ἀλλάκιν τοῦ Ἀμανίτου, καὶ ἀκουμβίζει ἕως τῆς στήλης τῆς Λιγαρέας πλησίον τῆς Σολοκερατίας, καταβαῖνον τὸ ἴσον τοῦ χωραφίου τῆς Ἐκδαρμοσυκῆς, ὅσον καὶ ὅσον ἐστί, μετὰ καὶ ὄρου καὶ ὑποκλημάτων ὅσων εἰσὶ μέσον αὐτοῦ εἰς ὑπέρπουρα τέσσαρα. ὑπεῖλει δὲ ἔχειν ἀνεπαυξήτως χάριν ἐπιτελείας κατ' ἔτος . . . Ἐν τοίνον . . . παραδεδώκαμέν σοι τὸ τοιοῦτον χωράφιον κ. τ. λ. εἰ δὲ τις ἐξ ἡμῶν βουληθῆ ἀνατρέφαι . . . τὰ καλῶς καὶ φανερῶς ἡμῖν διαπραθέντα . . . ζημίᾳ ὑποκεισόμεθα εἰς τὸ βεστιάριον ὑπέρπουρα τριάκοντα καὶ τὸ κατὰ νόμους εἰς τὸν βεστιάριον ὑπέρπουρα τριάκοντα καὶ τὸ κατὰ νόμους εἰς τὸν δημόσιον κ. τ. λ. μηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. ἡ' τῷ ς φ' ἔτει. ἐνώπιον τῶν ὑπογραφομένων μαρτύρων †.

Σίγνον μάρτυρος	Σίγνον μάρτυρος	
Λέοντος τοῦ Τσουρολοῦ.	Κωνσταντίνου τοῦ Πατρί.	
Σίγνον μάρτυρος	Σίγνον Γεωργίου	Σίγνον μάρτυρος
Ἰωάννου τ οῦ Προυσοῦχ. . .	τοῦ Εὐκ άλη.	Εἰνοῦ τοῦ Κλωροῦ.
Σίγνον μάρτυρος.		
Ἰωάννου τοῦ Ἀσκοχώμη.		

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς ὁ Τροάτης τὰ τοῦ ὕφους
δηλούμενα μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

† Μιχαήλ, ἱερεὺς καὶ νομικὸς τῆς ἀγιωτάτης
μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μανταίας, τὰ
τοῦ ὕφους δηλούμενα γράψας καὶ μαρτυρῶν ὑπέ-
γραψα †.

LX. Sine anno, 25 augusti, ind. VIII.

Lis inter monasterium et Phocam dirimitur.

† Τὸ κρίσιμον γράμμα Φωκᾶ τοῦ τῆς Κυραμα-
ρίας γαμβροῦ, περὶ ὧν ἐπειράτο πραγμάτων καὶ
ἀπελογιάσθη †.

† Μηνὶ αὐγούστῳ ἡμέρᾳ κυριακῇ κε' ἰνδ. ἡ' †. Τὴν σήμερον
παραστάς Φωκᾶς, τῆς Κυραμαρίας ὁ γαμβρὸς, περὶ ὧν εἶχε μετὰ τῆς
σεβασμίας καὶ ἀγίας μονῆς τῶν Λέμβων, προσεκαλέσατο τοὺς ἐποί-
κους στρατιώτας τε καὶ οἰκοδεσπότας τῶν χωρίων Μανταίας, τόν
τε μεγαλοδοξότατον κῦρ Γεώργιον τὸν Μαντηανόν, τὸν ἀνδρικώτατον
στρατιώτην κῦρ Νικηφόρον τὸν Φαρισσαῖον, τὸν Λέοντα κῦρ . . .
τὸν Περρίτζην κῦρ Γεώργιον καὶ ἀπὸ τῶν οἰκοδεσποτῶν Λέοντα τὸν
Ἀμνηραλλῆ, Μιχαήλ τὸν Ληστὴν, Μανουὴλ τὸν Σαρακηνόν καὶ Λέοντα
τὸν Νομφαίτην. ἐζήτησαν οὖν οἱ κριταὶ τὰ τῶν μοναχῶν δικαιώματα,
ἤγουν τῆς αὐτῶν σεβασμίας καὶ ἀγίας βασιλικῆς μονῆς, ἐξείπον δὲ
οἱ μοναχοὶ, ὡς ὅτι ἡμεῖς μετὰ τοῦ Φωκᾶ ὑπόθεσιν οὐκ ἔχομεν, ἀλλ'
οὐδὲ κρίσιν, καὶ διὰ τοῦτο ἔδοξε τοῖς κριταῖς εἰπεῖν κατ' ὕψιν πρότε-
ρον τῶν μοναχῶν ἀπελθόντων πρὸς τὴν μονὴν αὐτῶν ὡς παρὰ τὸν
τοῦ δικαίου λόγου πειρώμενον τὸν Φωκᾶν καὶ τούτου χάριν κακω-
θέντες τὰ πολλά. ἰδόντες τοίνυν αὐτοὺς οἱ εἰς τὴν μονὴν τούτων μο-
ναχοὶ διηγέρθησαν καὶ ἀράμενοι τὰ τῆς μονῆς δικαιώματα, ἤγουν τὸ
χρυσόβουλλον τοῦ αἰοιδίου ἐν βασιλευσὶν ἐκείνου καὶ κτήτορος, τό-
τε πρακτικῶν τῆς τοιαύτης μονῆς καὶ τὴν διαθήκην τοῦ ἀποικομένου
ἱερέως Ἀλεξίου, κατέλαβον πρὸς τοὺς κριτάς, εἶχον δὲ εἰς χεῖρας
καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ δηλωθέντος ἱερέως Ἀλεξίου καὶ
αὐτοῦ ἱερέως ὄντος, Μιχαήλ, ὅστις παρῶν ἐγνώρισε τὰ γράμματα
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐκείνου κατενώπιον τοῦ πράκτορος Λέοντος τοῦ

Τσουρουλληνοῦ καὶ ἀπὸ τῶν οἰκοδοσοποιῶν τῶν συμπαροίκων αὐτοῦ Νικολάου τοῦ Κληζομενίτου, Βασιλείου τοῦ Κλαπατά, Μιχαήλ τοῦ Καλαμπάκη, Ξένου τοῦ Χλωροῦ, Γεωργίου τοῦ Διοσορηνοῦ καὶ ἐτέρων οὐκ ἔλίγων, καὶ διεκρίναν ὃ τε μεγαλοδοξότατος κῆρ Γεώργιος ὁ Μαντιανός ὁ καὶ προαναφωνηθεὶς καὶ οἱ παρακάτωθεν δηλωθέντες μάρτυρες, ὡς εἶδον τό τε χρυσόβουλλον καὶ τὸ πρακτικόν καὶ τὴν διαθήκην τοῦ ἱερέως Ἀλεξίου, ἵνα μηδὲως μετέχη ὁ Φωκᾶς εἰς ὅπερ ἐπειράτο πράγμα, εἰ μὴ ὡς ἀγοραστής, ἵνα ἀναπαύηται καὶ κἀθήται. εἰ δ' οὖν ἐποίησε συμφωνίαν κατενώπιον τῶν κριτῶν, ἵνα κτίσωσιν αὐτὸν οἰκῆματα, ἐνθα βόλεται, καὶ οὕτως ἀγοράσωσι καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ οἱ μοναχοί. διὰ τοῦτο γοῦν ἐγεγόνει καὶ ἡ ἡμετέρα κρίσις ἐνώπιον καὶ τῶν οἰκοδοσοποιῶν τῶν χωρίων τῆς Μανταίας καὶ ἐπεδόθη πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἁγίαν βασιλικὴν μονὴν τῶν Λέμβων εἰς οἰκίαν ἀσφάλειαν μηνὶ καὶ ἰνδ. τοῖς προγεγραμμένοις †.

† Μιχαήλ ἱερεὺς καὶ νομικὸς τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μανταίας τὴν ἄνωθεν κρίσιν τῆς σεβασμίας καὶ ἁγίας βασιλικῆς μονῆς τῶν Λέμβων καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν καὶ γράφας ὑπέγραψα †.

† Ὁ εὐτελής διάκονος καὶ νομικὸς Μιχαήλ ὁ Ληστοῦ παρὼν ἐπὶ τῇ παρούσῃ συμβιβαστικῇ κρίσει καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

† Ὁ κριμμικῆριος τῶν ταβουλλαρίων τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μανταίας, Νικόλαος ὁ Φιλοκονηγίτης, παρὼν ἐπὶ τῇ παρούσῃ κρίσει καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

LXI. 6790—1282, mense iulio, ind. X.

Michaël Phocas monasterio vendit olivas.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον τῆς συμβίου ἐκείνου Μιχαήλ τοῦ Φωκᾶ †.

Σίγνον|Εἰρήνης τῆς

Σίγνον|Ἰωάννου

συμβίου ἐκεῖν|ου Μιχαήλ τοῦ Φωκᾶ.

τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. Εἰρήνη, ἐκείνου Μιχαήλ τοῦ Φωκά ἡ σύμβιος, καὶ ὁ γνήσιος ἡμῶν [υἱὸς] Ἰωάννης κ. τ. λ. τὴν παροῦσαν ἐγγραφὸν καὶ ἐνοπόγραφον ἀπεντεῖθεν πρῶσιν τῶν κάτωθεν δηλωθῆσομένων ἐλαϊκῶν δένδρων κ. τ. λ. ποιούμεν . . . πρὸς τὴν σεβασμίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπεράγγου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης καὶ πρὸς τὸν ταύτης ἡγουμενύοντα, κῆρ Ἀγάθωνα, καὶ πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτὴν ἀσκουμένους ἀπαντας μοναχοὺς εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἀπαντα, καὶ γὰρ τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα τὰ ἐν τῇ θέσει τοῦ Τριγωνίου τὰ καὶ πλησιαστάς ἔχοντα ἀπὸ μὲν ἀνατολῆς τὸν Βυλλούρην, ἀπὸ δὲ ὀδοσεως Θωμᾶν τὸν Πωλᾶν, ἀπὸ δὲ ἄρκτου τὸν Βωλοβόντην, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τὸν Πωλᾶ, ἅπερ ἔχω ἐξ ἀγορασίας ἀπὸ Μανουὴλ τοῦ Κοινοπούλου, πιπρασκομεν πρὸς τὴν ἄνωθεν δηλωθεῖσαν μονὴν δένδρα ἐλαϊκὰ ἑπτὰ μετὰ τῆς ἀνηκούσης αὐτῶν γῆς καὶ τοῦ ἀρδευτικῆς αὐτῶν ὕδατος . . . εἰς ὑπέρπυρα ἐξ ἑξάγια, ἃ δὴ νομίματα λαβόντες κ. τ. λ., ὀφείλεις δὲ ὑπερ ἐπιτελείας καὶ παντὸς ζητήματος κατ' ἔτος ἀνεπαυξήτως καὶ ἀνυστερήτως . . . πολιτευόμενον ἐν . . . εἰ δὲ τις ἀφ' ἡμῶν βουληθῆ ἀνατρέψαι τὰ καλῶς . . . ἡμῶν πεπρακότα . . . ζημίᾳ ὑποκεισόμεθα ὑπέρπυρα δεκαπέντε καὶ τὸ κατὰ νόμος εἰς τὸν δημόσιον κ. τ. λ. μηνὶ ἰουλίῳ ἰνδ. ε' τοῦ ςψη' ἔτους κ. τ. λ.

† Γεώργιος ἱερεὺς ὁ Βαμβουλίδης μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

Μάρτυρες· Νικήτας ὁ Γαλέπης, Μιχαὴλ ὁ Πεπωλημένος, Γεώργιος ὁ Γαλέπης *et subscriptio Nicolai τοῦ Φιλοκωνηγιτοῦ ut scripsit.*

LXII. 6791—1283, mense martio, ind. XI.

Georgius Petritzes monasterio vendit vineam et arborea.

† Τὸ πρατήριον στρατιώτου Γεωργίου τοῦ Πετριτζη χάριν τοῦ διαφέροντος ὀποστατικοῦ τῆς γυναικαδέλφης αὐτοῦ Εἰρήνης †.

Signa: Γεωργίου στρατιώτου τοῦ Πετριτζη, *Mariae, eius uxoris, Michaelis, eorum filii, Andronici et Michaelis, fratrum eorum.*

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. Γεώργιος ὁ Πετριτζης καὶ ἡ σύμβιος μου Μαρία καὶ οἱ γνήσιοι ἡμῶν παῖδες κ. τ. λ. τὴν παροῦσαν . . . πρῶ-

σιν τοῦ κάτωθεν δηλωθησομένου ἀμπελοπεριβολίου ποιούμεν
 . . . πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἁγίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπεράγνου
 θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης καὶ πρὸς τὸν ὑπ' αὐτὴν ἡγουμενεύοντα,
 ἱερομόναχον κ̅ϛρ Κάλλιστον κ. τ. λ. καὶ γὰρ τὸ χερσαμπελοπεριβολιον
 τῆς ἀδταδέλφης ἡμῶν, κορᾶς Εἰρήνης τῆς Γορδατίνης, ἤγουν τὸ
 μεριδικὸν αὐτῆς τὸ ἐκτός τοῦ περιόρου, ἤγουν χερσαμπελον πινάκων
 δύο, ὄρους τρεῖς, καρῶν μία, σοκῆ μία καὶ εἰς τὰς ἐντός τούτου δύο
 συκαμίλους μερίδα τρίτην κτεράσκομεν τὸ μεριδικὸν αὐτῆς, ὅπερ ἐστὶ
 μετὰ τοῦ ἀρθευτικοῦ αὐτῶν ὕδατος . . . εἰς ὑπέρπυρα ἐξάγια δεκα-
 πέντε κ. τ. λ. εἴ δ' ἴσως βουληθῆ ποτὲ τῶν καιρῶν ἡ ἀδταδέλφη
 ἡμῶν, κορᾶ Εἰρήνη ἢ Γορδατίνα, τοῦ ἀμφιβαλεῖν τι ἀπὸ τούτων, ἵνα
 ἀντιστρέψωμεν ἡμεῖς τὰ τοιαῦτα νομίσματα πρὸς αὐτὴν ἀνελλιπῆ·
 ἐὰν δὲ τις ἐξ ἡμῶν βουληθῆ ἀνατρέφαι τὰ καλῶς καὶ φανερῶς ἡμῖν
 διαπραθένεα ζημίᾳ ὑποκεισόμεθα ἐπὶ τὸ διπλάσιον καὶ τὸ
 κατὰ νόμον εἰς τὸν δημόσιον κ. τ. λ. μηνὶ μαρτίῳ ἰνδ. α'
 τοῦ ς ψ η' α' ἔτους κ. τ. λ.

Testes Κοινσταντίνος ὁ Δριμῆς, Νικήτας ὁ Ψιθοῦτης, Ἰωάννης ὁ
 Κοντοπούλλος.

Subscriptio primitivae tabulariorum Nicolai τοῦ Φιλοκωνηγίτου solita.

LXIII. 6791—1283, mense ianuario, ind. XI.

Ioannes Scullatus et soror monasterio vendunt vineam.

† Τὸ πρατήριον τῶν παίδων τοῦ μοναχοῦ
 Σκουλλάτου χάριν τοῦ ἀμπελίου αὐτῶν, ὅπερ
 εἶχον ἀπὸ τῆς μητροπόλεως †.

Signa: Ἰωάννου τοῦ Σκουλλάτου, Εἰρήνης τῆς ἀδταδέλφης αὐ-
 τοῦ, Μιχαὴλ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. Ἰωάννης ὁ Σκουλλάτος καὶ ἡ ἀδταδέλφη
 μου Εἰρήνη κ. τ. λ. τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνοπόγραφον ἀπεν-
 τεῦθεν πρᾶσιν τοῦ κάτωθεν δηλωθησομένου ἀμπελίου ποιού-
 μεν . . . πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἁγίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπερ-
 άγνου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης καὶ πρὸς τὸν ὑπ' αὐτὴν ἡγου-
 μενεύοντα, ἱερομόναχον κ̅ϛρ Κάλλιστον κ. τ. λ. καὶ γὰρ τὸ ἀμπελίον,
 ὅπερ ἀπῆραν οἱ γονεῖς ἡμῶν χωράφιον διὰ σιγιλλιώδους γράμματος

ἀπὸ τοῦ πανερωτάτου μητροπολίτου Σιδρόνης, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Φωκά, τὸ καὶ ἀνασταθὲν παρὰ τῶν γονέων ἡμῶν καὶ εἰς ἀμπέλιον, ἠθελήσαμεν διαπράσασθαι τοῦτο, διὸ ἀπέμεινα μεμονωμένος καὶ ἔχω καὶ ἀπορίαν πανταλῆ, καὶ ἐγένετο καὶ εἰς τὸν τοιοῦτον ἀμπελον ἀμέλεια οὐκ ἐλίγη, τὴν σήμερον πιπράσκομεν αὐτὸ . . . εἰς ὑπέρπυρα ἑξάγια ἑνδεκα, ὡσεὶ μοδίων ὄν τὸ ἀμπέλιον δύο . . . ὑφείλεις δὲ ὑπὲρ ἐπιτελείας αὐτοῦ καὶ παντοῦ ζητήματος τὸ κατ' ἔτος . . . κόκκια εἴσπρα κ. τ. λ. εἰ δέ τις ἀφ' ἡμῶν βουληθῆ ἀνατρέψαι τὰ καλῶς ἡμῖν ἀποπραθέντα . . . ζημίᾳ ὑποκεισόμεθα ὑπέρπυρα τριάκοντα καὶ τὸ κατὰ νόμους εἰς τὸν δημόσιον κ. τ. λ. μηνὶ Ἰαννουαρίῳ ἰνδ. ια' τοῦ σψηα' ἔτους κ. τ. λ. †.

Μάρτυρες· Μιχαὴλ ὁ Πατζής, Ἰωάννης ὁ Γαλέπης, Ξένος ὁ Λαοκαριολέτης, ὁ Τζουρούλος, Θεόδωρος ὁ Ζωναράς, Ἰωάννης ὁ Προσοῦχ . †.

Subscriptio Nicolai τοῦ Φιλοκωνηγίτου solita.

LXIV. 6767—1259, mense aprili, ind. II.

Irene Scholares monasterio olivas vendit.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον τῆς γυναίκος τοῦ Σχολάρη ἐκείνου καὶ τῶν παιδῶν αὐτῶν χάριν τῶν εἰς τὸν Παρακάλαμον ὄντων ἐλαϊκῶν δένδρων αὐτῶν †.

Signa: Εἰρήνης τῆς συμβίου ἐκείνου τοῦ Σχολάρη καὶ Ἰωάννου Νικολάου τῶν υἱῶν αὐτοῦ, Ξένου τοῦ μελλογάμβρου αὐτῶν καὶ Ἄννης τῆς συμβίου αὐτοῦ καὶ θυγατρὸς αὐτῶν.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. Εἰρήνη ἡ σύμβιος ἐκείνου τοῦ Σχολάρη καὶ οἱ παῖδες ἐκείνου . . . τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνοπόγραφον . . . πρᾶσιν τῶν κάτωθεν δηλωθησομένων ἐλαϊκῶν δένδρων . . . ποιῶμεν . . . πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἁγίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπεράγνου ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἐπ' ὀνόματι τῆς Λεμβιωτίσσης καὶ πρὸς τὸν ἐν αὐτῇ ἡγουμενεύοντα, πανοσιώτατον ἀδθέντην καὶ πατέρα ἡμῶν, ἱερομόναχον κῆρ Κύριλλον κ. τ. λ. καὶ γὰρ ἐπεὶ ἔφθασεν ὁ ἀνὴρ μου ἐκεῖνος καὶ δέδωκε πρὸς τὴν ῥηθείσαν ταύτην σεβασμίαν καὶ ἁγίαν βασιλικὴν μονὴν δένδρα τὰ ἐν τῷ Παρακάλαμῳ ὄντα, ὑπερ

διὰ συμφώνου μοι δίδωκεν ὁ ἀδθέντης καὶ πατήρ μου ἐκεῖνος, Ἰωάννης ὁ Μαγκαφάς, τῷ ἀριθμῷ εἴκοσι δύο, ἔδωκε δὲ ἀπὸ τούτων τὰ ἔνδεκα ὑπὲρ μνημοσύνου αὐτοῦ τε καὶ ἡμῶν πρὸς τὴν βῆθεισαν ἀγίαν μονὴν, τὰ δὲ ἕτερα ἔνδεκα, ἵνα διαπραθῶσιν εἰς τὴν μονὴν παρ' ἡμῶν. ὡς δὲ γε τῷ τέλει τοῦ βίου ἐχρήσατο καὶ εἰς τὰ ἐκείθεν ἐπέβη δικαιοτήρια, οὐκ ἔφθασε δὲ ποιήσασθαι πρατήριον εἰς τὰ τοιαῦτα ἐλαϊκὰ πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἀγίαν βασιλικὴν μονὴν, τὴν σήμερον γοῦν ἐπιδιδόμεν σοι, τῷ πανοσιωτάτῳ ἀδθέντῃ καὶ πατρὶ, καθηγουμένῳ καὶ ἱερομονάχῳ Κορίλλῳ, τῆς τοιαύτης μονῆς, ἐν πρώτοις τὸ πρατήριον τῶν τοιούτων ἐλαϊκῶν δένδρων, ἔπειτα ὑπὲρ μνημοσύνου ἡμῶν ἐλαϊκὰ δένδρα, ἐπεὶ τὰ ἕτερα ἔνδεκα πιπράσκομεν πρὸς ὑμᾶς εἰς νομίματα ὑπέρπερα ἑξάγια τέσσαρα κ. τ. λ. ὅστις γοῦν κ. τ. λ. ζημίᾳ ὑποκεισόμεθα ὑπέρπερα δώδεκα καὶ τὸ κατὰ νόμους εἰς τὸν δημόσιον, μὴ εἰς τινα νομικὴν βοήθειαν καταφεύγοντες, ἀλλὰ καὶ δε ἔχη καταβαλέσθαι εἰς αὐτὰ ἐξόδους εἰς τὸ διπλάσιον ζημιωθείεν αὐτάς. μηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. β' τοῦ ςψξζ' ἔτους κ. τ. λ.

Μάρτορες· Ἐένος ὁ Καπόλλης, Ἰωάννης ὁ Σμύρνης, Ἰωάννης ὁ Μηλαβάς, διάκονος ὁ Σορόπουλος, Νικόλαος ὁ Κριτζάτης, Μιχαὴλ ὁ Λιγερὸς, Νικόλαος ὁ Μαδαρίτης.

† Ὁ γραφεὺς τοῦ βφους, εὐτελής ἱερεὺς καὶ νομικὸς τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μανταίας, Ἰωάννης ὁ Λαοδικηνός, τὰ τοῦ βφους δηλούμενα γράφας καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

LXV. Sine anno, mense iulio, ind. VI.

Ioannes Pardoleo monasterio vendit olivas.

Signa: Ἰωάννου τοῦ Παρδολέοντος, Εἰρήνης τῆς συμβίου αὐτοῦ, Ἀνδρονίκοιο καὶ Μιχαὴλ, τῶν υἱῶν αὐτῶν, καὶ Ῥωμανοῦ τοῦ Βαρίτου.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. ἡμεῖς οἱ ἄνωθεν κ. τ. λ. τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον . . . πράσιν ποιῶντες κ. τ. λ. πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης, τὸν ἱερομόναχον κῆρ Κλήμην, τὸν μοναχὸν Σάβαν καὶ πάντας τοὺς μοναχοὺς, καθὼς δηλωθήσεται. καὶ γὰρ τὰ ἐλαϊκὰ ἡμῶν δένδρα, ἅπερ ἐγὼ ἐκ προικῆς

μου, τὰ καὶ διαφέροντά μοι καὶ διακείμενα ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Πραυλῆ τὰ καὶ πλησιαστάς ἔχοντα τοὺς θείους μου τοὺς Βαρίτας καὶ ἐξ ἐτέρωθεν τὰ τῆς μονῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὡσεὶ δεκαεὲς ὄντα μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν κ. τ. λ. . . . περιεστήσαμεν αὐτὰ . . . εἰς ὑπέρπυρα δεκαεὲς, ἃ δὴ λαβόντες . . . ἐχώρουμεθα σοι ἐπιλαβέσθαι αὐτῶν . . . καὶ ὁμολογούμεν . . . μὴ εἰς ἀνατροπὴν καὶ μεταμέλειαν ταύτης ὅλως χωρῆσαι . . . ἀλλὰ τῇ ἐμφανείᾳ τοῦ παρόντος ἡμῶν ἐγγράφου ἀποπεμπώμεθα ἄπρακτοι καὶ καταδεδικασμένοι, ἀποδώσομεν δὲ καὶ εἰς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον ὑπέρπυρα εἴκοσι καὶ τὸ εἶρημα αὐτῶν ἐπὶ τὸ τετραπλοῦν κ. τ. λ. ὀφείλετε δὲ ἐπιτελεῖν κατ' ἔτος ἀνεπαυξήτως ἄσπρον ἐν . . . κατὰ μάρτιον. μηνὶ ἰουλίῳ ἰνδ. ἕκτης τοῦ ς. φ. ω' (sic) †.

Signa μαρτύρων Θεόδωρου τοῦ Μαρτίνου, Νικολάου τοῦ Κακαβά, Λέοντος τοῦ Ἀρμένη, Μιχαὴλ τοῦ Ματζούκη, Θεοδώρου τοῦ Βαρίτου.

† Ἰωάννης, ἀναγνώστης καὶ νομικὸς τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μανταίας, ὁ Φωκάς, γράφας καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

LXVI. 6740—1232, mense martio, ind. V.

Nicetas Cabures et uxor monasterio vendunt oliuas.

† Τὸ πρατήριον τῶν εἰς τοῦ Παναρέτου ἐλαϊκῶν δένδρων τοῦ Καβούρη καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ †.

Signa: Νικήτα τοῦ Καβούρη καὶ Εὐδοκίας τῆς συμβίου αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. Νικήτας ὁ Καβούρης καὶ Εὐδοκία ἡ τοῦτου σύζυγος κ. τ. λ. τὴν παροῦσαν ἐγγράφον καὶ ἐνυπόγραφον . . . πρᾶσιν . . . ποιούμεν . . . πρὸς σέ, τὸν πανηγισσόμενον καθηγούμενον τῆς σεβασμίας βασιλικῆς ἀγίας μονῆς τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου τῆς Λεμβωτίσσης, κῆρ Γεράσιμον, καὶ διὰ σοῦ πρὸς τὸ ὑπὸ τὴν τριακτὴν μονὴν ἅπαν μέρος . . . καὶ γὰρ τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα τὰ καὶ διακείμενα ἐν τῷ χωρίῳ τοῦ Παναρέτου τὰ περιελθόντα μοι ἐκ προικὸς μου τὰ καὶ πλησίον τῶν δένδρων τῶν πρώην ἐξωνησαμένων τῇ ὑπὸ σέ ἀγία μονῇ ἀπὸ τοῦ πενθεροῦ μου, τοῦ Λεγά

κοροῦ Ξένου, ὁμοίως καὶ ἀπὸ τῶν Ψιθυριτῶν, ἤγουν δένδρα ἐλαϊκὰ εἴκοσι τέσσαρα εἰς ὑπέρπυρα ἑπτὰ, ἃ δὴ ὑπέρπυρα λαβὼν ὁ πατήρ μου ἀπὸ τῶν χειρῶν ὁμῶν . . . ἐχωροῦμεθα ὁμῖν ἐπιλαβεῖσθαι αὐτῶν κ. τ. λ. ὅστις οὖν ἐξ ἡμῶν βουλευθῆ ὑπὲρ ἀνατροπῆς τῆς ἡμῶν πράσεως Ζημία ὑποκεισόμεθα ὑπέρπυρα τριάκοντα καὶ ἕξ καὶ τὸ κατὰ νόμους εἰς τὸν θεμόσιον κ. τ. λ. τελεῖν δὲ ὀφείλει ἡ μονὴ πρὸς τὸ μέρος τοῦ λιζίου καβαλλαρίου τοῦ Σοργαρή . . . ἐν πραττόμενον. μηνὶ μαρτίῳ ἰνδ. ε' τοῦ ς φ μ' ἔτους †.

LXVII. 6789—1281, mense aprili, ind. XI.

Uxor Ioannis Isidori et Anna Conti monasterio vendunt olivas.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον τῆς γυναικὸς Μιχαὴλ τοῦ Ἰσιδώρου καὶ τῶν παίδων αὐτῆς, ἀλλὰ δὴ καὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ Κοντοῦ Ἄννης χάριν τῶν εἰς τοῦ Ἐγκόπου ἐλαϊκῶν δένδρων, ἐνωμένων ὄντων καὶ τῶν ἀμφοτέρων εἰς ἓν περιβόλιον †.

Signa Μαρίας τῆς συμβίου Μιχαὴλ τοῦ Ἰσιδώρου, Θεοδώρου τοῦ υἱοῦ αὐτῶν, Ἰωάννου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Ἄννης τῆς θυγατρὸς τοῦ Κοντοῦ, Ἰωάννου τοῦ Ἀρμένη.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. οἱ ἄνωθεν κ. τ. λ. τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνοπόγραφον πράσιν τῶν κάτωθεν δηλωθησομένων ἐλαϊκῶν δένδρων . . . ποιῶμεν . . . πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἁγίαν βασιλικὴν μονὴν . . . τῆς Λεμβιωτίσης καὶ πρὸς τὸν ἐν αὐτῇ ἡγουμενόντα ἱερομόναχον, κῆριν Ἀγάθωνα . . . καὶ γὰρ τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα τὰ ἐκ προικῶθεν διαφέροντα ἡμῖν τὰ ἐν τῇ θέσει τοῦ Ἐγκόπου τὰ καὶ πλησιάζοντα ὁσῶς νότιον μέρος τὸν κῆρ Κωνσταντῖνον ἐκείνον, βόρειον μέρος τὰ τῆς μονῆς τοῦ κυροῦ Κοσμά, ἀνατολικὸν τὸ αὐλάκιον τοῦ Ἀληθινοῦ, δυτικὸν δὲ μέρος τὰ τοῦ Μαυροϊωάννου, πιπράσκομεν πρὸς τὴν τοιαύτην μονὴν ἤγουν δένδρα ἐλαϊκὰ τεσσαράκοντα μετὰ καὶ τοῦ ἐκείσε χωραφίου . . . εἰς ὑπέρπυρα τριάκοντα καὶ ἕξ . . . ὀφείλεις δὲ ὑπὲρ ἐπιτελείας αὐτῶν καὶ παντοῦ ζητήματος κατὰ μάρτιον μῆνα ἀνεκαυξήτως καὶ ἀνοστερήτως ὑπερπύρου ἡμισο κ. τ. λ. εἰάν δὲ τις ἀφ' ἡμῶν βουλευθῆ ἀνατρέψαι τὰ καλῶς καὶ φα-

νερώς παρ' ἡμῶν διαπραθέντα, ἀντιστρέφαι ἔχομεν ὑπὲρ ἀντι-
 λογίας πρὸς τὴν μονὴν τὸ τοιοῦτον εἶρημα ἐπὶ τὸ τριπλάσιον καὶ τὸ
 κατὰ νόμους εἰς τὸν δημόσιον κ. τ. λ. ὡσαύτως καὶ τῷ Ἄννα ἡ θυ-
 γάτηρ τοῦ Κοντοῦ στέργουσα τὰ τῆς περιλήψεως τοῦ παρόντος ἕφους
 πιπράσκω πρὸς τὴν τοιαύτην μονὴν δένδρα ἐλαϊκὰ δέκα εἰς ὑπέρπυρα
 ἑννέα, ἄτινα καὶ εἰσὶν ἐντὸς τοῦ τοιοῦτου περιβολίου, ὡς γινόμενα τὰ
 ἔλα δένδρα πενήτηνδεκα εἰς ὑπέρπυρα τεσσαράκοντα καὶ πέντε, ὑπὲρ
 ὧν ἐπιτέλειαν κατ' ἔτος κοκκία δύο. ἐπὶ παρρησίᾳ Λέοντος τοῦ Μα-
 νιάκη μ. η. ν. β. π. ρ. ι. λ. ι. ν. δ. θ' , σ. φ. π. θ' ἔτους †.

Σίγνα μαρτύρων Χριστοφόρου τοῦ Γερμενάκη, Ἰωάννου τοῦ Κον-
 τοπούλου, Λέοντος τοῦ Μαγουλά, Μιχαήλ τοῦ Κοσκινά, Ἰωάννου τοῦ
 Βασιλείου, Γεωργίου τοῦ Χορδάτου.

Subscriptio solita Νικολάου τοῦ Φιλοκωνηγίτου.

LXVIII. 6787—1279, mense martio, ind. VII.

Christophorus Germenaces monasterio vendit olivas.

† Τὸ πρατήριον Χριστοφόρου τοῦ Γερμενάκη
 καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, τοῦ υἱοῦ καὶ τῆς ἀδελ-
 φῆς, χάριν τῶν ἐλαϊκῶν δένδρων αὐτῶν τῶν καὶ
 πλησιαζόντων τὰ τοῦ Κοσκινά δένδρα καὶ τὰ προσ-
 ενεχθέντα τῇ μονῇ παρὰ τοῦ Βρανᾶ †.

Σίγνον Χριστοφόρου τοῦ Γερμενάκη, Μιχαήλ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Μα-
 ρίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. Χριστοφόρος ὁ Γερμενάκης καὶ οἱ γνή-
 σιοι παῖδες αὐτοῦ κ. τ. λ. τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον
 πρᾶσιν τῶν κάτωθεν δηλωθησομένων ἐλαϊκῶν δένδρων
 ποιούμεν κ. τ. λ. πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἁγίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς
 ὑπεράγνου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης καὶ πρὸς τὸν ἡγουμενεύοντα
 ταύτης, μοναχὸν Ἀντώνιον καὶ γὰρ τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα τὰ πε-
 ριελθόντα ἡμῖν ἐξ ἀγορασίας ἀπὸ τοῦ ἱερωτάτου ἐπισκόπου Ψιθύρων,
 κυροῦ Λέοντος τοῦ Βαρυπάτου, ἅπερ εἶχεν αὐτὰς ἀπὸ τοῦ Κοσκινά
 τὰ καταπλησίον τῶν δένδρων, ὧν ἐδώρησατο Κομνηνὸς ὁ Βρανᾶς εἰς
 τὴν τοιαύτην μονὴν, πλησίον ὄντα καὶ ἀπὸ μέρους νοτίου τῶν ἐλαιω-
 φύτων τοῦ Κοσκινά. τὰ τοιαῦτα γούν δένδρα ἔχω ὀμοῦ μετὰ τοῦ

Φωκά Ἰωάννου τῷ ἀριθμῷ δεκατέσσαρα. ἐξ αὐτῶν πιπράσκω πρὸς τὴν μονὴν δένδρα ἑπτὰ μετὰ καὶ τῆς ὑποσκιάζουσης αὐτῶν γῆς εἰς ὑπέρπυρα ἐξάγια πέντε . . . δι' ὧν καὶ ὀφείλετε ὑπὲρ ἐπιτελείας καὶ παντοίου ζητήματος . . . κατὰ μάρτιον πρὸς ἡμᾶς . . . ἐν . . . τοίνυν παραδεδώκαμεν ὑμῖν τὰ τοιαῦτα ἑπτὰ δένδρα, ὡς ἂν κατέχητε αὐτὰ κ. τ. λ. εἰ δέ τις ἀφ' ἡμῶν βουληθῆ ἀνατρέψαι τὰ καλῶς καὶ φανερώς ἡμῶν ἀποπραθέντα . . . ζημίᾳ ὑποκεισόμεθα ὑπέρπυρα τριάκοντα ἐξ καὶ τὸ κατὰ νόμους εἰς τὸν δημόσιον κ. τ. λ. μηνὶ μαρτίῳ ἰνδ. ζ' τοῦ ςψπζ' ἔτους.

Σίγγα μαρτύρων Ἰωάννου τοῦ Κοντοπούλου, Νικολάου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Μανουὴλ τοῦ Πωλέα, Ἰωάννου τοῦ ἑτέρου Κοντοπούλου, Ἰωάννου τοῦ Φωκά, Μιχαὴλ τοῦ Τρακοντινοῦ, Ἰωάννου τοῦ Κοσκινά, Μιχαὴλ τοῦ Κοσκινά.

Subscriptio solita Nicolai τοῦ Φιλοκωνηγίτου.

LXIX. 6793—1285, mense martio, ind. XIII.

Monachus Lucas Tzurulus monasterio donat olivas et campum.

† Τὸ διαθηκῶν γράμμα τοῦ μοναχοῦ Λουκά τοῦ Τζουρουλλοῦ χάριν τῶν ἐλαϊκῶν δένδρων, ὧν ἐπαφῆκεν εἰς τὴν μονὴν †.

Ἐπειδήπερ τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει κ. τ. λ. διὰ τοῦ[το] κἀγὼ Λέων ὁ Τζουρουλός, ὁ διὰ τοῦ θεοῦ καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθεὶς Λουκάς μοναχός, νόσφ' ὀνειδίη περιπεσὼν κ. τ. λ. ἐπαφίημι εἰς τὴν σεβασμίαν καὶ ἁγίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης, ἐνθα ἀπεκάρην τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς καὶ μέλλει ἐνσοριασθῆναι καὶ τὸ πῆλινόν μου σῶμα, δένδρα ἐλαϊκὰ τεσσαράκοντα καὶ ἕξ μετὰ καὶ τοῦ ἐκείσε χωραφίου, οἴου καὶ ὄσου ἕντος, ἄπερ ἔχω ἐξ ἀγορασίας ἀπὸ τοῦ Καπνοῦ ἐκείνου κυροῦ Γεωργίου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀδταδέλφου μου, κυροῦ Νικολάου, μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν, δι' ὧν καὶ ὀφείλει τελεῖν ἡ μονὴ πρὸς τὸ μέρος τοῦ Καπνοῦ κατ' ἔτος κοκκία ὀκτώ ἀνεπαυξήτως καὶ πλέον οὐδὲν, ἃ δὴ καὶ ὀφείλει κατέχειν καὶ νέμεσθαι εἰς τοὺς ἐξῆς καὶ διηνεκεῖς χρόνους καὶ ποιεῖν ἐπ' αὐτὰ πάντα τὰ δέξαντα τῇ μονῇ. ὅστις δὲ ἀφ' ἡμῶν τῶν μερῶν βουληθῆ ἀνατρέψαι κ. τ. λ. ζη-